

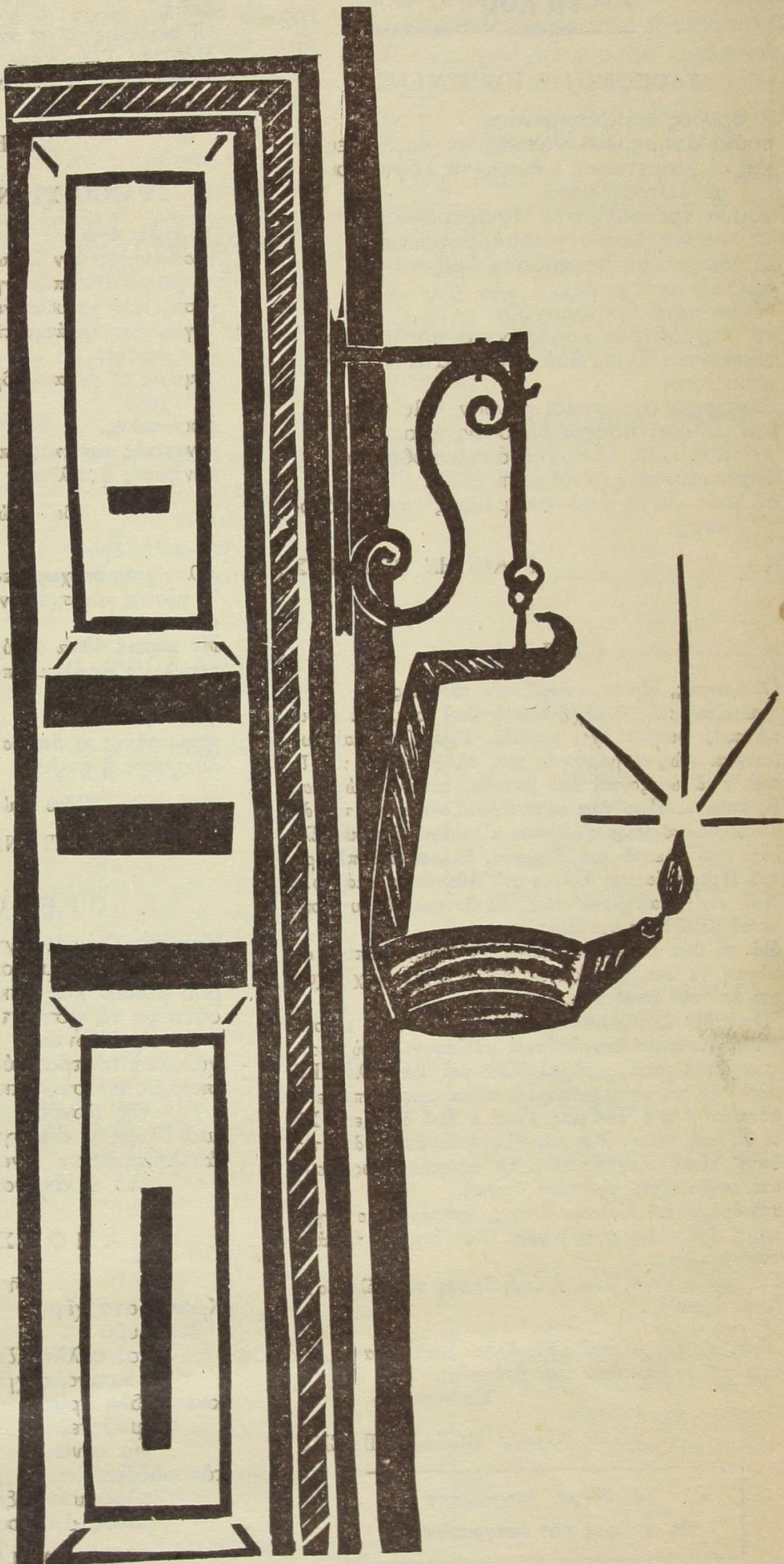
Ἐσὺ τί εἶπες

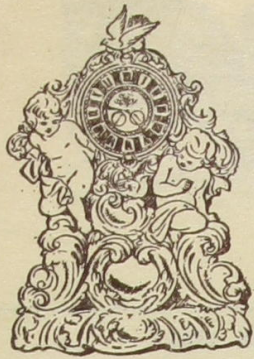
Τοῦ Μιχάλη Κατσαροῦ

Τὸ νόημα τῆς σύγχρονης ἐποχῆς εἶναι νὰ γίνει, νὰ περάσει, νὰ ζητᾷ ὁ πορευόμενος ἀπὸ γιοφύρια, ἀπὸ ρέματα, νοσταλγίες τῆς ὑψηλῆς τέχνης. Τὸ νέο πνεῦμα ποὺ ἀνάβει τὸ λῆχνο του προσπαθεῖ νὰ σταθεῖ στὴ νέα ἐποχὴ του. Τὸν χάλκινο λῆχνο ποὺ τὸ πρῶτο φῶς ἔδωσε, ποὺ τὸ ἴδιο ἔγινε μάτι. Νὰ δεῖ νὰ τὸ δοῦν καὶ στὸ στερέωμα νὰ βρεῖ τὴν ἔξοδό του. Τὸ μάτι τοῦ λῆχνου, τὸ μάτι ποὺ βλέπει τὸ λυχνάρι, φωτίζουν τὴν ἀρχαία ἰνδικὴ καβάλα μὲ γράμματα ψηφία θεοῦ μὲ μιὰ ἀνταργεια παρθένα. Στὴ γέννηση Ἀβραὰμ κανεῖς δὲν παρεστάθη. Ἀπλῶς ἀναφέρουν οἱ γραφεῖς ὅτι ἐγέννησε Ἰσαὰκ καὶ συνεχίζουν μέχρι Χριστοῦ. Στὴ γέννηση τοῦ νέου πνεύματος μπορεῖ νὰ ὑπάρχει τὸ παλαιό, νὰ ἐνδημεῖ, νὰ ζεῖ ἢ νὰ εἶναι νεκρό. Τὸ παλαιὸ φῶς τὸ σκοτώνει τὸ νέο φῶς ἀλλὰ τὸ σώζει. Τὴν καβάλα τῶν Ἰνδῶν τὴν σκοτώνει τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ τὴν σώζει. Τὸν χάλκινο λῆχνο τὸν σκοτώνει ὁ πῆλινος. Αἰσχρὸς, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης, τρεῖς τραγικοὶ ἀρχαῖοι ποὺ ὁ ἓνας σκοτώνει στὸ πνεῦμα τὸν ἄλλον ἀλλὰ τὸν περιέχει. Τὸ νέο πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ σβδννει ὅλο τὸ ἀρχαῖο. Ἡ ἀντίθεση εἶναι ποιητικὴ τῆς φύσης τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Σήμερα ποὺ ἡ ἀνθρωπότητα ὀδεύει κάτω ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ ὄρους σταθερὴ καὶ πληθωρικὴ, ἐσὺ τί εἶπες; Σὲ ποιὸν ἀνήκει ἡ κεφαλὴ τῶν ἀνθρώπων τοῦ νέου πνεύματος; Στοὺς Ἰνδοὺς καθαλιστές, στοὺς Εὐρωπαίους τῶν χιονοστιβάδων, στίς φατρίες τῶν καισάρων ἢ στὸ ὑψηλὸ Ὄν ποὺ ὅλα τὰ βλέπει; Ὁ ποιητὴς μπορεῖ ἀκόμα νὰ ἔχει καθαλήσει τὸν πηγασσον. Μπορεῖ νὰ συνθέσει θοῦρα, νὰ συνθέσει φῶς ἀπὸ λυχνάρι μονῶν καὶ ἐρημικῶν ψυχῶν, μπορεῖ νὰ θυθιστεῖ στὴ νέα τρομερὴ ἄβυσσο τοῦ ἐρωτικοῦ πάθους. Ἐσὺ ὅμως τί εἶπες; Ἐσὺ ποὺ πρωτόσπειρες τῆς λευτεριᾶς τὸ σπέρμα. Ἐσὺ ποὺ ἀκόνισες τὴν κάλαμόν σου τί εἶπες; Τί ἔδωσες ἀπὸ τὸ νέο πνεῦμα ποὺ φυτεῖται μέσα στὴν νέα ψυχὴ σου; Ἐσὺ ὁ Ἰβάν ὁ τρομερὸς Μόσχας τί εἶπες; Οὐρα; Στὴ τετραχώμηση τοῦ ἑλικοῦ πνεύματος ἐσὺ τί εἶπες; Στὴν τετραχώμηση τοῦ ἐνὸς σώματος. Εἶπες ἀπλῶς Φῶς Καζάν; Εἶπες ὦ! Ἀτιετο! Ἀτιετο σημαίνει ρωσικὰ πατέρα.

Συνέχεια στὴ σελ. 3

από ποιήματα που διαβάσαμε

ΥΛΟΚΟΜΟΙ ΕΠΟΧΟΥΜΕΝΟΙ

Σ' ὄρθους πυρακτωμένους
ρυάκι ἀφηρημένο γίνονται οἱ καμπάνες
καὶ οἱ χαιρετισμοὶ χάνουν τὰ λόγια τους
σὲ φωτοστέφανα
γυμνὰ τρεμουλιαστὰ ἀγκιστρωμένοι
καθὼς λευκὰ χειροκροτήματα
μ' ἐσωστρεφὴ χτυπήματα ὀρίζουν
ἀμελείς αὐτόχειρες.
Ὅσοι μετὰ θρηνηλογοῦν
σὲ ὑπογάζτρια κρησφύγετα προδίνονται
ξερνώντας ἑλκη ἀπὸ ἀναθήματα
πεθαίνουν.
Ξέσαρκοι στεναγμοὶ μένουν στὶς πέτρες
καὶ μελανὰ μαστοειδῆ ἀποστήματα
ποὺ μιᾶς κραυγῆς ἀστραποβόλου
βαραίνουν τὴν ἐκτόξευση
σὲ μιὰν αὐγὴ ἀπὸ σκαμένους χωραφότο-
πους.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΟΥΝΤΟΣ

Ε Π Τ Α

Οἱ ποιητές, ξέρετε, γνωρίζουνε τὸ τέλος...
Γνωρίζουν πὼς ἡ μάχη τῶν ἡρώων τους, καὶ ἡ δι-
κή τους φυσικὰ ἔχει κριθεῖ... Γνωρίζουν καὶ θυ-
μοῦνται πὼς οἱ μάρτυρές τους θὰ ἡττηθοῦν καὶ ἴ-
σως ν' ἀγωνίζονται ἐπὶ ματαίῳ, κάπως ἀνώφελα,
ἀς ποῦμε... Παρ' ὅλα αὐτὰ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ἀ-
πόλαυση τοῦ ἴδιου τ' ἀγώνα π' αἰώνια διαρκεῖ ἄλ-
λοτε στὸ πλευρὸ τοῦ Σίσυφου, ἄλλοτε στὸ πλευρὸ
τοῦ Προμηθέα καὶ ἄλλοτε στ' Ἀθανάσιου Διάκου...
Ναί, εἰν' ἀγαπημένοι τους. Κι ὕστερα νὰ λυγίζου-
νε τὴ μέση τους στὸ Δία;
Μὰ τὸ Δία πολεμᾶνε! αὐτὴ τὴν παναθρώπινη ἀ-
νάγκη νὰ ὑπάρχει Δίας... Νὰ ὑπάρχει ἐνοχὴ χώ-
ρια ἀπ' τὴν ἀθωότητα...
Ὅχι! δὲν ἐλπίζουνε σὲ καμιά μελλοντικὴ εὐνοια
τοῦ Δία... γιατί δὲν ὑπάρχει μέλλον γιὰ τοὺς ποι-
ητὲς παρὰ μονάχα τώρα! Ἐδῶ καὶ Τώρα λέν. Γι'
αὐτὸ σέρνουν τὸ πληγιασμένο σῶμα τους μὲ πιότερο
πόνο ἀπ' ὅ,τι ὁ Ἰὼδ μας. Γιατὶ ὁ Ἰὼδ ἐλπίζει... Σὲ
τί θὰ μοῦ πείτε; Μὰ μιὰ πληγὴ λιγότερη ἀπ' τὴν
ἐπτά' εἶναι λογαριασμός. Οἱ ποιητὲς ὅμως, ζοῦν
στὸ παρόν, ζοῦν τὴν κάθε στιγμὴ,
στὸ βρόχο τοῦ Καυκάσου τους, κρατώντας στὸ γύ-
πα τ' ἀνοιγμένο τους σινώτι' ἔτσι διαρκεῖ ἡ κάθε
στιγμὴ αἰώνια...
Γι' αὐτοὺς καλὴ μου, ἡ ζωὴ ἔπαψε νάν' ἐλπίδα...
Εἶναι ἀγώνια...

Ἐπειτα ὑπάρχει καὶ κάτι ἄλλο. Εἶναι θεατὲς ξέ-
ρετε τοῦ προσωπικοῦ τους δράματος.

(ἀπόσπασμα)

ΝΙΚΟΣ ΒΑΡΔΙΑΜΠΑΣΗΣ

Τὰ ἄρθρα ἐκφράζουνε
τὶς γνώμες τῶν ὑπογραφόντων

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ — ΔΥΟ

Εἶσαι ἓνα ζευγάρι γάντια
ποὺ μὲ ἐπαναλαμβάνουν
Ἐρμῆς ἢ καρὲκλα
καταδροχθίζει τὸ φόρεμά σου
Διαμελίζομαι...
Τὰ χεῖλιά σου εἶναι ἡ φυγὴ τῶν πρω-
τοπλάστων.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΓΗ

Ἀπ' τὸ σκονισμένο χαμόγελο
Ἀριστερὰ
Ἀπ' τὸ κινεζικο πορτραῖτο
Δεξιὰ
Οἱ τέσσερις τοῖχοι τοῦ κορμοῦ σου
Ποὺ δὲν μ' ἔκλεισαν
Ὅσο ὁ κῆπος μὲ χάλκινο μάτι μᾶς κοιτᾷ
Ἀνασαινεῖς.

ΣΑΚΗΣ ΓΡΑΒΑΡΗΣ

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΝ ΚΑΡΟΛΟ

Ὁ ἀπλὸς ἐγὼ
προσκυνητὴς τῶν λόγων.
Ὁ μὲ χιλιάδες περιέργειες
μύστης τῶν χαλυβουργειῶν.
Ἀγέλαστος ἐργάτης τῆς καθέτου ἀνά-
πτυξης.
Χαμένος σὲ μέλανες δρυμοὺς καπνοδό-
χων.
Κοινοφελὴς,
μοναχικὸς κρατικὸς ὑπάλληλος.
Σύντροφος ἢ πολίτης.

Ἰδοὺ ἐγὼ, ἐν ἀπογνώσει.

Ὁ ἀπλὸς ἐγὼ
σαλπικητὴς ὑποχωρήσεων.
Ὁ μύστης αὐτοσχέδιων
νέων θεωριῶν.
Μὲ κάποια ἀθώα σταύρωση στὰ μάτια
μετρῶ τὶς ἀπώλειες ποὺ μὲ κατακλύ-
ζουν.
Ἀνυποψίαστος,
τρομοκράτης κι ἀπειρα φοβισμένος.
Σύντροφος ἢ πολίτης.

Ἰδοὺ ἐγὼ, ἐν ἀπογνώσει.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΛΥΒΑΣ

Ο Ρ Θ Ρ Ο Σ

Κρουσταλλένιοι ἄγγελοι
τὰ χαράματα
μοῦ μιλοῦν καὶ δακρύνουνε
σύννεφα τὰ μάτια τους
ἱριδίζοντα
χάλκινα τὰ τραγούδια τους
σκαλώσανε στὴν ἄκρη
τῆς φωνῆς
μιὰ θλίψη ν' ἀφουγκράζεσαι
ἀπελπισμένα ν' ἀγωνίζονται
γιὰ ν' ἀκουστοῦν.

Α Π Ο Υ Σ Ι Α

τῆς Ντένας
Κρατῶ στὰ χέρια
ἓνα θυθὸ
καὶ συλλογίζομαι
κυανοὺς χρησμούς
κανεῖς δὲν ἦρθε
νά μοῦ πεῖ
γιὰ σένα
τὸν κώδικα
τ' οὐράνιου τόξου
μόνος ἀποκρυπτογραφῶ.
ΙΑΣΩΝ ΛΕΙΔΙΝΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ

Στὴ σύναξη
τῶν συνοικιακῶν ποιητῶν
οἱ δεκαπεντασύλλαβοι ἔμμετροι
ἐπικρατήσανε
κι οἱ ὁμοιοκαταληκτοῦντες.
Οἱ καθαφίζοντες
οἱ σεφερίζοντες
καὶ οἱ λοιποὶ συγχρονικοὶ
γενήκανε ἀντικείμενο
ψυχρῆς ὑποδοχῆς
κι εἰρωνικῶν σχολίων.

ΣΠΥΡΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

Στὴν Κατερίνα Παπῆ

Σεμνές, γλυκές, αἰσθαντικὲς
σὰν ξεχασμένες λυπημένες ἀγίες
τῶν Ποιητῶν οἱ σιωπηλὲς Κυράδες...
Μὰ ποιὸς καὶ πότε θὰ βρεθεῖ
γι' αὐτὲς δυὸ στίχους ν' ἀραδιάσει
καθὼς μιὰ δλάκερη ζωὴ
μέσ' στὴ σιωπὴ ἔχουν βουλιάξει;..
Καὶ κάθε βράδυ σὰν πουλιὰ
στὰ χτεσινὰ, στὰ αὐριανὰ
νὰ φτερακᾶνε ἀπ' τὰ ζεστὰ
στρωσίδια τῶν Ποιητῶν τὰ πάθια...
Καὶ κάθε βράδυ νὰ ξυπνᾶν
κοπάδια στίχους νὰ δοσκᾶν
σὲ ἄξενα καὶ ἄφιλα οἱ Ποιητὲς
σὲ ἀλαργινὰ λιβάδια...
Ποῖος νυχτομάχος Ποιητὴς
δυὸ στίχους κάποτε θὰ γράψει
νὰ σηματοδέψει τὴ στιγμὴ
τοῦ «ἀγάπη μου, μὴν ξεχαστεῖς»
ποὺ λέει στὸν κάθε Ποιητὴ
ἢ Ἀφέντρα του προτοῦ πλαγιάσει;

ΧΡΗΣΤΟΣ Ε. ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗΣ

ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΗΣ ΧΑΛΙΜΑΣ

Δὲ μοῦ εἶναι πιά εὐκόλο
μῆτε θελητὸ
νὰ γράφω στιχάκια.
Γύρω παραμονεύουνε οἱ
σκοτωμένοι
μὲ γάντζους καὶ στριφτὰ
μαχαίρια
κι ὁ τόπος ἀφρίζει ποτάσα.
Μοῦ τό ἔλεγον ὅτι στὸ τέλος
ἡ Χαλιμὰ τὰ ξέρασε πετρέλαιο
τὰ παραμύθια.
Ἐτσι στοὺς δύσκολους καιροὺς
παίρνω ἓνα καλὰθι μανιτάρια
καὶ παρασταίνω
τὴν πεντάμορφη τοῦ δάσους.
Στὴν ἀρχὴ μοιάζει λίγο
ἀπ' τὸν τοῖχο.
σὰ νὰ βουτᾶς μὲ τὸ κεφάλι
Πιὸ ἔπειτα τὸ συνηθίζεις καὶ σ'
ἀρέσει.

ΤΖΕΝΗ ΜΑΣΤΟΡΑΚΗ

ΕΠΙΠΕΔΟ

Μηνιατικὴ ἐφημερίδα ποίησης
νέου πνεύματος

ΕΚΔΟΣΗ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:

Υ. Ν.

Μιχάλης Κατσαρός

Γιάννης Στεφανάκης

ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ:

Αισχύλου 30 — Πλ. Ψυρρή

Ἀθήνα 114 — Τηλ. 32.43.980

Φταίς κι' εσύ

Τὴν ὥρα ποὺ ὁ Βασίλης Βασιλικὸς ἀρνέϊται νὰ πάρει τὸ βραβεῖο διηγήματος, δηλώνοντας χαρακτηριστικὰ ὅτι τὸ κράτος στέκεται πολέμιο στὶς τέχνες καὶ στὰ γράμματα, τὴν ἴδια ὥρα οἱ Εἰκαστικοὶ Καλλιτέχνες κατεβαίνουν σὲ ἀπεργία πείνας μὲ ἀφορμὴ τὴν καθυστέρηση τοῦ νομοσχέδιου γιὰ τὸ καλλιτεχνικὸ ἐπιμελητήριο. Καὶ μέσα στὸν καλπασμὸ τῶν γεγονότων, στὴ μέθη τοῦ συννέφου, τοῦτα τὰ λόγια τῆς Σαπφῶς μοῦρχονται κατὰ νοῦ:

«Ὁ μὲν κάλος ὅσον ἴδην πέλεται κάλος· ὁ δὲ κᾶγαθος αὐτίκα κῦστερον ἔσσεται».

Κι ἀναρωτιέται κανεῖς, τόσο αἰῶνες ἐξέλιξης δὲν φτάσανε γιὰ νὰ γεφυρωθεῖ τὸ χάσμα ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὰ λόγια καὶ στὶς πράξεις;

Ἀλλοίμονο, τὰ λόγια τῶν σοφῶν ποιητῶν τὰ χρησιμοποιοῦμε μόνο γιὰ ἄρθρα καὶ γιὰ ἐκθέσεις ἰδεῶν στὰ σχολειά. Κι ὕστερα λήθη μὲ κῆριο πρωταγωνιστὴ τοὺς κρατοῦντες καὶ ὑπάρχει κάποια σκοπιμότητα σ' αὐτὲς τὶς πράξεις τῶν ἐκάστοτε κρατοῦν-

των, αὐτὸ πιά εἶναι γεγονὸς ποὺ κανένα δὲν ξαφνιάζει. Ξαφνιάζει ὅμως ἡ ἀπάθεια καὶ ἡ ἀδιαφορία ὅλων μας σχετικὰ μὲ ὅσα συμβαίνουν γύρω μας.

Ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ὠραιότητα στὰ λόγια τῆς Σαπφῶς βρίσκουν ἐλάχιστη ἀπήχηση στὸν αἰῶνα τῆς ταχύτητας ποὺ ζοῦμε.

Φταίς κι' εσύ γι' αὐτό. Φταίω διπλὰ κι' ἐγὼ γιατί μὲ τὴν ἀνοχή μας τρέφουμε μιὰ κοινωνία ποὺ στρέφεται ἐνάντια στὴν ὁμορφιά τῆς ζωῆς, γιατί μὲ τὴν ἀνοχή μας γινόμαστε ἔρμαιοι στὰ χέρια ἐκείνων ποὺ σὰν πρόβατα μᾶς ὁδηγοῦν ἀπὸ στάνη σὲ στάνη γιὰ νὰ μᾶς σερβίρουν στὸ τέλος τὸ σανὸ ποὺ μὲ φροντίδα διάλεξαν, γιατί μὲ τὴν ἀνοχή μας δολοφονοῦνται μορφὲς σὰν τὸν Λέννον, γιατί μὲ τὴν ἀνοχή μας δολοφονοῦμαστε κι' ἐμεῖς μέρα μὲ τὴ μέρα πνιγμένοι μέσα στὶς νάυλον διαφημίσεις.

Φταίς κι' εσύ γιατί δὲν ἀντιστέκεσαι στὴν κάλπικη ὁμορφιά, στὰ κάλπικα λόγια, στὸ ψέμα, παρὰ μοναχὰ γιὰ τὸ εἶδωλο ποὺ σοῦ στέλνει ὁ καθρέφτης φροντίζεις,

ἀδιαφορώντας γιὰ τὴν ἐσωτερικὴ ὁμορφιά ποὺ σὰν τὴν ἀποκτήσεις ὁ χρόνος δὲν εἶναι εὐκόλο νὰ σοῦ τὴν ἀφαιρέσει.

Φταίς κι' εσύ, φταίω διπλὰ κι' ἐγὼ, γιατί ὅλοι ἀρνιόμαστε νὰ σώσουμε ὅ,τι ἀκόμα ἔχει ἀπομείνει. Ἀπὸ τοὺς πατεράδες μας ὅλοι ἔχουμε μάθει νὰ λέμε τί μὲ νοιάζει ἐμένα. Στὸ πείσμα τῶν καιρῶν ὅμως ἐμεῖς ὑπάρχουμε γιατί πιστεῖν πῶς ἡ τέχνη εἶναι ἀπαραίτητη στὸν ἄνθρωπο, τὸν βοηθεῖ νὰ γνωρίζει καλὺτερα τὸν κόσμον καὶ ὅταν θελήσει νὰ τὸν ἀλλάξει κιόλας.

Παρ' ὅλες τὶς δυσκολίες προχωρήσαμε στὴν ἔκδοση τοῦ δευτέρου φύλλου παίρνοντας πάντα ὑπόψη μας τὶς συμβουλὲς τῶν φίλων γιὰ τὴν βελτίωσή μας. Προχωροῦμε ἔχοντας πάντα ὑπόψη μας ἀκόμα καὶ τοῦτα τὰ λόγια τῆς Σαπφῶς:

«Ἐκεῖνοι ποὺ τοὺς βοηθῶ, ἐκεῖνοι πάνω ἀπ' ὅλους μὲ ἀδικοῦν ὅσο μποροῦν, αὐτὸ καλὰ τὸ ξέρω».

Γιάννης Στεφανάκης

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΤΗΣΗ

Ἀπόσταση ὅσο τὸ φῶς δύο φανοστατῶν. Στὴ μέση τὸ παγκάκι.
Ἐκείνη προφυλαγμένη κάτω ἀπ' τὴν ἀσφάλεια τῆς μασχάλης του.
Ἐκεῖνος ἀκίνητος σὰ νεοφώτιστος ποὺ θρησκέυεται δίχως συμπέρασμα.
Μπροστὰ τους μιὰ θάλασσα ρέουσα ποὺ σμίγει διχάζεται
χτυπιέται, ἐπιτίθεται μὰ πάντα γυρνᾷ στὸν αὐτοερωτισμὸ της.
Ἀνάμεσά τους τὸ γνῶριμο Εἶμαι ἐνὸς θουνοῦ ποὺ μόλις συναρμολογήσαν.

Ε. Γ. ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐσὺ τί εἶπες

Καὶ πατέρας τοῦ νέου πνεύματος βγαλμένος ἀπὸ νέες ὅπερες Μπόρις Γκουντουνοῦ στὶς νέες χώρες ἀπὸ νέους Ποῦσιν καὶ Μαγιακόφσκη, ἀπὸ ταχύτητες ἀστροναυτῶν, ὁ νέος αὐτὸς πατέρας ὑπάρχει καὶ γεννᾷ, ἀκατάπανστα τίκτει τὴν ἀνθρωπότητα τῶν τυράννων ποὺ προσπαθοῦν πληθωρικὰ νὰ σκεπάσουν τὴν ἱστορία, τὴν μέχρι σήμερα δημιουργία, ἀλλὰ μάταιοι καὶ ἀκατανόητοι, ὁ πληθωρισμὸς τῶν συγκεντρώνει τῆς νέας ἐποχῆς τὰ θαῦματα. Τὰ ἐπὶ θαῦματα τῶν ἐπὶ ἀρχικῶν πατέρων. Ποιὸς ἄραγε νέος αἰώνας θὰ φανεῖ; Ἐγὼ λέγω. Ἐσὺ τί εἶπες;

Μιχάλης Κατσαρός

ΑΛΩΣ ΕΠΑΙΤΕΙΑΣ "Η ΥΠΕΡΥΘΡΩΝ ΦΑΣΜΑ D.A.F. DE SADE

... τῆς γενιᾶς μου ὁ ἀστάθμητος παράγων ποὺ τόσο τέλειος μόνο μιὰ φορὰ ἐφανερώθη.
ΕΚΤΩΡ ΚΑΚΝΑΒΑΤΟΣ

Τί γύρεψα
σκυμμένος πάνω ἀπὸ τὴ μέρα
μὲ τὴ χειρουργικὴ μελάνη μου
καὶ τὶς ἐφημερίδες ἀγάπης;
Μικροὶ ἀνώνυμοι θεοὶ
προσεύχονται τ' ὄνομά μου.
Στέλνουν στὸν οὐρανὸ μου
τοὺς ἀγγέλους τους
νύχτα νὰ γαβγίζουν τὴ θλίψη μου
μὲς στὰ γαλάζια τὰ μεσημέρια
ν' ἀγαπιοῦνται
τὶς ὥρες ποὺ λυμαινόνται τὰ πάθη μου.
Ποιὸς οὐρανὸς θὰ χωρέσει τοὺς ποιητές;

ΓΙΑ ΕΝΑ ΣΤΙΧΟ ΤΟΥ Μ. ΣΑΧΤΟΥΡΗ

Στὸν Χρῆστο Τσιαμούλη

Κάθε πρωὶ ποὺ κόβεις τὴ ζωὴ
τὸ θυμάσαι
ποτέ καμιὰ Βιολέτα
δὲν φύτρωσε μ' ἀγκάθια
μὰ
κρύψε ἀπὸ τοὺς ληστὲς
τὸν ποιητὴ σου.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΛΛΑΜΑΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

- ♦ Τὸ "Επίπεδο,, εὐχεται στοὺς ἀναγνώστες του εὐτυχισμένο καὶ δημιουργικὸ τὸ 1981. Εὐχαριστεῖ τοὺς συνεργάτες καὶ φίλους του γιὰ τὴ συμπαράστασή τους.
- ♦ Οἱ βασικὲς ἀρχὲς τῆς ἐφημερίδας μας εἶναι ἡ διάδοση καὶ προβολὴ τοῦ ἔργου τῶν νέων Ἑλλήνων ποιητῶν.
- ♦ Περιμένουμε τὴ γνώμη σας καὶ τὶς ἀπόψεις σας στέλνοντας μας συνεργασία καὶ βιβλία σας στὴ διεύθυνση τῆς ἐφημερίδας
- ♦ Ὅσοι ἀπὸ τὴν ἐπαρχία ἔλαβαν τὴν ἐφημερίδα μας ἂς μᾶς στείλουν συνεργασία γύρω ἀπὸ τὴν πνευματικὴ κίνηση τοῦ τόπου τους.

ΚΑΤΑ

ΑΛΚΑΙΟΣ - ΣΑΠΦΩ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ

Οι ελεύθεροι καλλιτέχνες μέσα στα πλαίσια της Έκφρασης 80-81 παρουσίασαν τη Λαϊκή Ποιητική Παράσταση στις 20 και 21 Δεκεμβρίου στο Δημοτικό Θέατρο του Πειραιά. Φιλόδοξη προσπάθεια του Έταιρικού θιάσου είναι να φέρει σ' έπαφή το ευρύ κοινό με τις μεγάλες περιόδους της ελληνικής ποίησης.

Ο πρώτος κύκλος των παραστάσεων αυτών ήταν αφιερωμένος στους Αρχαίους Έλληνες Λυρικούς και ειδικότερα στους Έκπροσώπους της Αιολικής (Λεσβιακής) Ποίησης Αλκαίο και Σαπφώ. Για την εποχή εκείνη των μεγάλων κοινωνικών συγκρούσεων και ανακατατάξεων στη Λέσβο έχουν γραφτεί ειδικά κείμενα από τον συγγραφέα Μάρκο Γκιόλια, με σκηνική προσαρμογή Φάνη Καμπάνη, μουσική - μελοποίηση ποιημάτων Γιώργου Τσαγκάρη, κοστούμια Τάσου Ζωγράφου και σκηνοθεσία Φοίβου Ταξιάρχη.

Ύστερα από το Δημοτικό θα δοθούν παραστάσεις σε διάφορους Δήμους και Κοινότητες της Αττικής.

Βιβλία που λάβαμε

ΘΑΝΑΣΗ ΤΖΟΥΛΗ: «Αμφίβια»
Έκδ. Η ΜΙΚΡΗ ΕΓΝΑΤΙΑ 1980.

ΒΑΣΙΛΗ ΖΕΒΕΛΑΚΗ: «Θεράπων Έρω» — «Έχος πλάγιος»
Έκδ. ΝΕΦΕΛΗ 1980

ΜΑΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΥ:
«12 + 12 Γράμματα Σιωπής»
Έκδ. SOL 1980.

ΑΝΔΡΕΑ ΑΓΓΕΛΑΚΗ: «Ο Πρίγκιπας των Κρίνων».
Β' έκδοση 1980.

ΣΤΕΛΛΑΣ ΚΑΡΑΜΟΛΕΓΚΟΥ
«Κίνηση στο 'Αδιέξοδο»
Αθήνα 1981

ΣΠΥΡΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: «Απογραφή μενόντων».
Αθήνα 1980

ΧΡΗΣΤΟΥ Ε. ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗ:
«Αφωτες και Αφωνες Στιγμές»
Ευλογγραφίες: Γιώργου Βαρλάμου
Αθήνα 1980.

ΠΕΡΙΧΑΡΑΚΩΣΗ

I

Ο Νίκος μπετατζής, ο Φάνης γεωπόνος.
Έσύ χαφίης. Ο φίλος σου ύπουργός
— παρά τη θέληση, τη θέληση της λαϊκής θέλησης.
Κι ο Κωνσταντής αγρότης, στά όγδόντα.
Κι όλοι ζωή.
Άλλοι κραυγή κι άλλοι σιωπή.
Μισοί όργη κι οι άλλοι πεζοί.
Δέν μπορεί νά παίζεις στο τάβλι όνειρα...
Κατά κεφαλήν εισόδημα,
δυόμισυ χιλιάδες δολάρια.
Έγγεγραμμένοι πολίτες ένδόξων προγόνων.
Ρυθμός ανάπτυξης πέντε τοίς ένατό,
ο Νίκος, ο Φάνης, ο χαφίης, ο φίλος του,
καί, μαζική κουλτούρα
κεντραρισμένη στα λαϊκά μυστικά
όταν πιστοποιήθηκε ο θάνατος του λαού
και των περιχώρων του και περιχαραινώθηκε
στο μύθο
μ' όλες τις συνακόλουθες κοινωνιολογικές ασυνέπειες...

II

Έκλεισε ή σκηνή της άλάνας
και γέμισαν οι κεντρικοί δρόμοι
τά πάρκα και οι καφετηρίες.
Η πιάτσα μεγάλη και το συναφι άταίριαχτο.
Έμπνευση μπλοκαρισμένη
άπό νές καφέ και πειθαρχημένα χαμόγελα
— φορεμένα πρωϊνά, άπογευματινά, βραδυνά.
Σε σχέδια καλοκαιρινά, σχεδόν κομψά.
Σκέψη ξεχειλωμένη, ξεβρακωμένη, αυτοδίδακτη.
Απόμεινε στις ύποσχέσεις
της παιδικής παρέας. Φρεσκαρισμένη
μέ μόλυβδο και διοξείδιο του θείου.
Και δέν ξειμτώνε σε τούτο τον κόσμο
παρά μόνο άλγες και συνέδρια.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

FRUGIFERI HORTI

Μίλησέ μου για πράγματα άπλά.
Όσο κι αν θέλουμε θα παραμείνουμε πάντα
ανάξιοι
νά όνειρευτούμε σκηνές Κυριακής στο λιμάνι
μ' εκείνα τα καράβια που δέν σφύριζαν ποτέ.
Τότε θ' άπλώσεις τα χέρια σου στους θράχους.
Τά φρούτα έχουνε πάψει νά δίνουν βιταμίνες
και έσύ μου είπες

σ' αγαπώ
πίσω άπό φορτηγό
... ή παναγιά μαζί σου και τά τέτοια.
Κι όταν τά θράδια έρχόταν ο Τζίμης
στο δωμάτιο μέ τά στρωμένα κρεβάτια
προτιμούσες νά φοράς νυχτικό μ' άνοιχτό
ντεκολτέ
Κι ο Τζίμης άνθρωπος ήταν, πώς νά τό κά-
νουμε
τώρα καπνίζεις τό τελευταίο τσιγάρο.

ΘΑΝΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

Οι έκδόσεις ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

ευχονται στους ελληνες ποιητες

εύτυχισμένο τό 1981

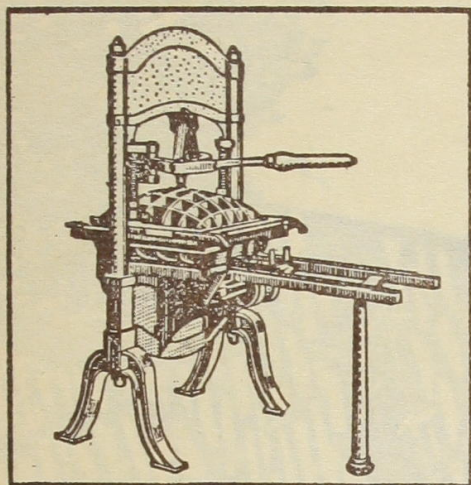
ΧΝΑΡΙ

για καθε
καλο
βιβλιο

περιοδικα δισκοι

κιαφας 5 (παροδος ακαδημιας)

☎ 360.48.48 360.54.93

ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΕΣ 1979 - 1980

Το θαυμάσιο άλμπουμ «Χρονικό» που εκδίδει κάθε χρόνο η Γκαλερί «ΩΡΑ» δημοσιεύει ένα πλήρες βιβλιογραφικό ρεπορτάζ και φέτος από τις ελληνικές εκδόσεις. Εμείς, σαν έφημερίδα ποιητών νέου πνεύματος και για ν' αποδείξουμε την πλούσια ποιητική παραγωγή των Έλλήνων, μεταφέρουμε στο «Επίπεδο» αναγγέλοντας τις εκδόσεις μόνον ποιητών '79-'80. Αυτό πρέπει να δίνει θάρρος σ' αυτούς που γράφουν και σ' αυτούς που διαβάζουν ποίηση ότι το φυτώριο αυτό της ποίησης τιμά την πρώτη χώρα σε ποιητική παραγωγή και σε ποιητές όπως από δυο χιλιάδες χρόνια. Έμφανίζεται εδώ και συνεχίζει εδώ αυτή η Τέχνη του λόγου και του ανθρώπου. Η ποίηση και οι ποιητές της πάντα είναι Έλληνες. Πάντα κρατούν την πρώτη θέση του κόσμου.

ΑΓΑΠΗΣ, Ρένος: 'Αποκάλυψη, Θεσσαλονίκη 1980,19.
ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ, Ανδρέας: 'Ο δόλος Θρασύβουλου, Έγνατι, Θεσσαλονίκη 1979,40.
'Ο πρίγκιπας των κρίνων, Β' έκδοση, 'Αθήνα 1980,32.
ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ, Χρήστος: 'Αμφίκιοι, Ζαχαρόπουλος, 'Αθήνα 1979,80.
ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, Κώστας: Φωτιές και σκιές, Ποιήματα 1978-1980, 'Αθήνα 1980,33.
ΑΓΚΡΗ, Φύλη: Στη γειτονιά των άστεριών, 'Αθήνα 1980,45.
ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ, Σταύρος: Μέρες άπεργίας, Θεσσαλονίκη 1980,40.
ΑΓΡΑΦΙΩΤΗΣ, Δημοσθένης: Κυκλόμετρο, Ροές, 'Αθήνα 1980,24. Εικ. Δημοσθένης Αγραφιώτης.
ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΗΣ, Κρίτων: Τα ποιήματα, Τόμοι Α', Β', 'Αθήνα 1980. 'Επιμ. Μιχ. Γ. Μερακλής.
ΑΙΓΙΑΛΟΣ, Τάσος: 'Η πόλις, 'Αθήνα 1980.
'Ηρωική συμφωνία, 'Αθήνα 1980.
ΑΙΔΙΑΝΟΥ, Έφη: 'Η Εurydίκη στο φώς, 'Ικαρος, 'Αθήνα 1980,56.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ, Σώτης: 'Υπόσχεση δίχως σύνολο, Πειραιάς 1980,32.
ΑΛΕΞΑΚΗΣ, Γεώργιος: 'Ο έρμητης, ο φοιτητής και οι 23 πέρδικες, 'Αθήνα 1979,64.
ΑΛΕΞΙΟΥ, Δημήτρης: Λεξιγραφία, Πάλη, 'Αθήνα 1980,103.
Τρίκοντα του εμφύλιου, Β' έκδοση, Ειρήνη, 'Αθήνα 1980,76.
ΑΜΠΑΤΟΠΟΥΛΟΥ, Φραγκίσκη (Έπιμ.): Δεν άνησαν ματαίες..., 'Ανθολογία του υπερεαλισμού, Νεφέλη, 'Αθήνα 1979,410.
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ, Γιώτα: 'Ορείς μετάλλου ήχοι περιστρέφουν τις όψεις της αποθάρρυνσης, 'Αθήνα 1979.
ΑΝΤΩΝΙΔΗΣ-ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ, 'Αλ: Μικρή 'Ιλιάδα φ χ ψ ω, 'Αθήνα 1980.
ΑΝΘΩΛΟΓΙΟΤΗΣ, Γιώργος: 'Ιχνογραφήματα, 'Αθήνα 1979,27.
ΑΠΑΡΧΙΝΟΣ, Γιάννης: 'Αμφικυκλος χρόνος, Διογένης, 'Αθήνα 1979,86.
ΑΡΓΥΡΑΚΗΣ, Μίνως: 'Οδός όνειρων, Δέκα, 'Αθήνα 1979.
ΑΡΜΑΟΣ, Δημήτρης: Ποιήματα 1 1975-1978, 'Αθήνα 1979,119.
ΑΣΛΑΝΙΔΗΣ, Ε. Γ.: Τό έκτυφωτικόν καλειδοσκόπιον, Κέδρος, 'Αθήνα 1980,98. Εικ. Νικήτας.
ΑΣΤΕΡΗΣ, Π.: Λειτουργικά, Νέα Σκέψη, 'Αθήνα 1980.
ΑΥΛΟΝΙΤΟΥ, Λύντια: Ρωμικές στο χώρο, 'Αθήνα 1979,100.
ΒΑΓΕΝΑΣ, Νάσος: Biography and other poems, μτφρ. Γιάννης Σταθάτος, Ocus Press, Λονδίνο 1979,36.
ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ, 'Αριστοτέλης: Φωτεινός, Ζαχαρόπουλος, 'Αθήνα 1980.
'Ανθολόγηση, ΟΕΔΒ, 'Αθήνα 1980,168.
ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ, Νάνος: 'Ο ήρωας του τυχαίου, Έγνατι, Θεσσαλονίκη 1979,32.
ΒΑΜΒΑΚΑΣ, Χρ. Α.: Ληκυθός, 'Ιωλκός, 'Αθήνα 1980,72.
ΒΑΡΒΑΡΡΗΓΟΣ, Ανδρέας Π.: Ποιήματα, 'Ιθακός, 'Αθήνα 1979,104.
ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ, Τάκης: 'Η Άννα της άπουσίας, Φιλολογική, Θεσσαλονίκη 1979,38.
'Ενωμένα χέρια, Φιλολογική, Θεσσαλονίκη 1980,42.
ΒΑΡΝΑΚΙΩΤΗΣ, Παναγιώτης Γ.: Ποιήματα του τόπου μου, 'Αθήνα 1980,64.
ΒΑΡΟΥΤΑ, Σουλάνα Ι.: Μιά καινούργια κοινωνία άν, 'Ορόσημο, 'Αθήνα 1980,56.
ΒΑΣ. ΒΑΤ.: Χάρτινες φωνές 2. Περιστασιακά πιράματα γραμμένα με φονητική γραφή, 'Αθήνα 1980,120.
ΒΕΗΣ, Γεώργιος: 'Ολοι κοιμούνται στο καράδι, Έγνατι, Θεσσαλονίκη 1979,48.
ΒΕΛΙΩΤΗΣ, Σ.: ... Και νήσων, Πειραιάς 1979,90.
ΒΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ, Ανδρέας: Δορκάδες, Ναύπλιο 1980,24.
ΒΟΤΣΗ, Όλγα: Έξω, 'Αθήνα 1979,104.
ΒΟΥΡΑΔΟΥΜΠΑ, Ζωή Ε.: Μουσικές στιγμές, 'Αθήνα 1979,51.
ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ, Κώστας: 'Ανάριθμα Β', Διογένης, 'Αθήνα 1979,48. Εικ. Άννα Έρμηλιου-Ζιάνοκι.
ΓΑΒΑΛΑΣ, Δημήτρης: 'Ελεγείο, 'Αθήνα 1979,32.
Τό έξωστρεφ. Σχεδιάσματα σε παρένθεση, 'Αθήνα 1980,45.
ΓΑΒΡΙΗΛ-ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, Νιδόη: 'Εν έπιγνώσει, 'Ιωλκός, 'Αθήνα 1979,53.
ΓΑΖΗΣ, 'Ιλιος Π.: Νοσταλγίες, 'Αθήνα 1980,88.
ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ, Ρέα: Τό κέκ, Κέδρος, 'Αθήνα 1980,60.
ΓΑΛΑΝΗΣ, Δημήτρης: Μικρή Δίλως, 'Αθήνα 1980. Πρωτ. Φίλιππος Δέλης.
ΓΑΛΑΝΟΣ, Γιάννης: Παρουσία, Κοραής, Πάτρα 1980,45.
ΓΙΑΝΝΑΡΗΣ, Γιώργος: 'Υδρόβιο σώμα, Κέδρος, 'Αθήνα 1980,20.
ΓΙΟΒΑΝΝΑ: Θά σού μιλήσω, 'Αθήνα 1980,35.
ΓΙΟΚΑΡΙΝΗ, Κούλα: 'Ο ήχος της νύχτας, Νέα Σκέψη, 'Αθήνα 1979.
ΓΚΑΓΚΑΣ, Άλέκος: Χαρακτήρες ανθρώπων, 'Αθήνα 1979,145.
ΓΚΑΝΑΣ, Μιχάλης: Μαύρα λιθάρια, Κείμενα, 'Αθήνα 1980,56.

ΓΚΙΝΟΥ, Πόλυ: Σ' άκαθόριστο χρώμα, Κέρκυρα 1980,22.
ΓΚΟΡΠΑΣ, Θωμάς: Στάσεις στο μέλλον, Έγνατι, Θεσσαλονίκη 1979,132.
ΓΟΝΑΤΑΣ, Ε. Χ.: 'Η κρύπτη, Κείμενα, 'Αθήνα 1979,48.
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ, Μαρία: 25 άγγίγματα και 6 φυγές, 'Αθήνα 1979,56.
ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ, Έλλη: Ψυχής αντίφegγισμα, 'Αθήνα 1980.
ΓΥΖΗ, Έλένη Π.: Clusluggasse No 5, 'Αθήνα 1979,48.
ΓΟΥΓΟΥ, Κατερίνα: 'Ιδιώτισμο, Καστανιώτης, 'Αθήνα 1980,48.
ΔΑΛΔΟΣ: Συνυέματα, 'Αθήνα 1979,272.
ΔΑΛΙΠΗΣ, Δημήτρης: Ψυχαστασία, 'Αθήνα 1980,48.
ΔΑΜΒΟΥΝΕΛΗ, Έλένη: Τό συντριβάνι, Δόμος, 'Αθήνα 1979,35.
ΔΑΜΙΑΝΑΚΗ, Έμμανουέλα: Σκιαγραφίες, Νέα Σκέψη, 'Αθήνα 1980,48.
ΔΑΝΙΗΛ, Γιώργος: Poems in English, Amaranth Editions, Τorónto 1979,55.
ΔΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ, Τάκης: 'Η πολιτεία που φεύγει, Κέδρος, 'Αθήνα 1980,48.
ΔΕΜΕΡΤΖΗ-ΒΑΛΕΟΝΤΗ, Άγγελική: Ποιήματα, Σάμος 1980,44.
ΔΕΝΤΡΙΝΟΣ, Γιάννης: Άρες πρίν τήν αύγή, Χανιά 1980,39.
ΔΕΦΝΕΡ, 'Οθων. Μ.: 'Ατλαντίς, Έργα 1968-1979, 'Αθήνα 1979,71.
ΔΕΛΗΠΛΑΝΗ-ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ, Γεωργία: Διά πυρός και σιδήρου, Διογένης, 'Αθήνα 1979,64. Εικ. Τάκης Τζαν-νέτας.
ΔΕΛΦΗΣ, Φοίβος: Πανοέληνος, 'Ο λυχνόφορος της νύχτας, Δελφικά τετράδια, 'Αθήνα 1980,32.
Οι σπιγισμοί, 'Ο Θεός των άπόντων, Δελφικά τετράδια, 'Αθήνα 1980,48.
Ζωολόγιο, Δελφικά Τετράδια, 'Αθήνα 1980,32.
ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ, Γιάννης: 'Η φιλοσοφία της ζωής, Ση-τεία 1979,304.
ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δημήτριος: Κατάλογοι 1-4, Άγρια, 'Αθήνα 1980,100.
ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ-ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ, Έλένη: Κρίκοι, 'Αθήνα 1980,47.
ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ, Αιμίλιος: Τά χρόνια της μεγάλης ξε-ρασίας, 'Αθήνα 1980,55.
ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ-ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΥ, Ντίνα: 'Επικοινωνί-ες, 'Αθήνα 1979,96.
ΔΗΜΟΥΛΑΣ, Νίκος: 'Η μόρτα των πεπρωμένων, 'Αθήνα 1979,29.
ΔΗΜΟΥΛΑΣ, Βασίλης: 'Η συνάτα του τρελλού, 'Αθήνα 1980,49.
ΔΙΚΤΑΙΟΣ, Άρης: Τό ταξίδι γιά τά Κύθηρα, Ζαχαρό-πουλος, 'Αθήνα 1980,83.
ΔΟΞΑΣ, Γιώργος: Καινούργια σοδεία, 'Αθήνα 1980,45.
ΔΡΙΤΣΑ-ΤΣΙΟΥΛΑΚΗ, Αιλιάντα: Γόνιμη γραμμή ΔΡΟΥ, Ούρανια: Άττική λεηλασία, Έταιρία Γρα-μμάτων και Τεχνών Πειραιά, Πειραιάς 1979,32.
ΕΓΓΕΛΟΣ, Τάσος: Αλλοιωτικά, 'Αθήνα 1979,46.
ΕΔΕΝ, Γ. Α.: Τεχνοέκσταση, 'Αθήνα 1979.
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, Κάισρος: Ποιήματα, Πρόσπερος, 'Αθήνα 1980,128. 'Επιμ. Κώστας Στεργιάπουλος.
ΕΜΠΕΡΙΚΟΣ, Ανδρέας: Όκτανα, 'Ικαρος, 'Αθήνα 1980,114.
ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ, Διονύσης: Νύχτες, Διογένης, 'Αθήνα 1980,62.
ΕΥΘΥΜΙΟΥ, Άθηνά: Πρώτη και δεύτερη περιφορά, 'Οδυσσεύς, 'Αθήνα 1980,40.
ΕΥΘΥΜΟΥ, Παντελής: Μέ τήν άλφαιά του άέρα, 'Οδυσσεύς, 'Αθήνα 1980,128.
ΖΑΔΕΣ, Δημοσθένης: 'Η παρασημοφορία, Τριφυλική Έστία, 'Αθήνα 1980,112.
ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ, Άλέξης: 'Η θάλασσα των νιγνιμένων, Έκδόσεις τών φίλων, 'Αθήνα 1979,48.
ΖΑΜΠΟΓΙΑΝΝΗΣ, Θεό Μ.: Μπέν. Β' έκδοση, Θεσσα-λονίκη 1980,64.
ΖΑΦΕΙΡΗΣ, Μιχάλης: Τό ταξίδι στο θάμνωμα, Λευκα-σία 1980,104.
ΖΕΒΕΛΑΚΗΣ, Βασίλης: Θεράπων έρος ήχος πλάγιος, Νεφέλη, 'Αθήνα 1980,40.
ΖΗΡΑΣ, Άλέξης (Ελο): Νεώτερη έλληνική ποίηση 1965-1980, Γραφή, 'Αθήνα 1979,196.
ΖΟΥΜΠΟΣ, Νίκος: 'Ηλιόβολο, Βόλος 1979,48. Εισ. Γιάννης Μπαρμπαγιάννης.
ΖΥΓΟΥΡΗΣ, Σωτήρης: Εύλινα τρέκλερ, Σύγχρονη έποχή, 'Αθήνα 1979,40.
ΗΙΩΔΟΣ: Έργα, Μεσρ. - εια - σχόλια Πάνταξης Κον-τομήνης, Γρηγόρης, 'Αθήνα 1980,102.
ΘΑΝΑΣΗΣ Χ.: Έρκελεσαννίλμο. Μιά άόκη έξέ χωρίς προκαθορισμένο περιεχόμενο, Τόμια, Σόμη Κεφα-λήνια 1980,14.
ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ, Γιάννης: Πλημμύρα, 'Ικαρος, 'Αθήνα 1980,84.
ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, Άγγελος: Τριάντα - φύλλα γιά τή Μερόπη, 'Αθήνα 1980.
ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ, Τάκης: Έρκος όδόντων, 'Ιπποεκτρί-ων, 'Αθήνα 1980,87.
'Η άλωσις της Κωνσταντινουπόλεως και άλλα ρεμπέ-τικά, 'Ιπποεκτρίων, 'Αθήνα 1980,56.
ΘΕΩΝΑ, Μαρία: Είδωλο, Λιβρομέρς, 'Αθήνα 1979,79.
ΘΡΑΚΙΩΤΗΣ, Κώστας: Πέρα από τή δυστοσία και τά όράματα του κόσμου, Νέα Λογοτεχνία, 'Αθήνα 1979,61.

ΙΩΑΝΝΗΣ: 'Αποκάλυψς (μτφρ. 'Ιλίας Πετρόπουλος), Νεφέλη, 'Αθήνα 1980,102.
ΚΑΙΛΑΣ, Άλέκος: Καταγραφή, Σύγχρονη Έποχή, 'Αθήνα 1979,74.
ΚΑΚΑΒΕΛΑΚΗΣ, Δημήτρης: Τρελός ούρανός, Δια-χρονική, 'Αθήνα 1980,80.
ΚΑΚΙΣΗΣ, Σωτήρης: Συσκευή του νεκρού ανθρώπου, Άκμων, 'Αθήνα 1979,72.
ΚΑΚΚΑΒΑΣ, Φ.: Γη θεοσολική, 'Αθήνα 1980,28.
ΚΑΚΝΑΒΑΤΟΣ, Έκτορ: Τετραψήφιο, Κείμενα, 'Αθήνα 1980,56.
ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ, Γιώργος Ν.: Ζωή σ' ευχαριστώ, 'Αθήνα 1980,112.
ΚΑΛΒΟΣ, Α.: Άπαντα, ΟΕΔΒ, 'Αθήνα 1979,229. Πρωτ. Κ. Δ. Τσάτσος.
ΚΑΛΟΓΡΙΔΗΣ, Πάνος: Άντιστίξεις, Άντιπαράλληλα, 'Αθήνα 1980,46.
ΚΑΛΟΚΥΡΗΣ, Δημήτρης: Τό μετέωρο σώμα, 'Ηχομυ-θιστόρημα, 'Υψιλον, 'Αθήνα 1980,64.
ΚΑΛΦΟΠΟΥΛΟΣ, Κώστας: Τό 22, Διογένης, 'Αθήνα 1980,31.
ΚΑΜΠΑΣ, Θ. Γ.: Πορτραίτα μιάς ψυχής, 'Αθήνα 1980,105.
ΚΑΜΠΙΤΗΣ, 'Ηλίας: Τά χορικά της μεγάλης νύχτας 17 Νοέμβρη 1973, 'Αθήνα 1979,22.
ΚΑΝΕΛΛΗ, Λιάνα: 'Η λειτουργία τών όρκων, Βασδέ-κτη, 'Αθήνα 1980,56.
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ-ΚΥΝΙΟΔΗΜΟΥ, Όλγα: Μικρές ζωές μεγάλης πνοής, 'Αθήνα 1980,78.
ΚΑΠΙΡΗΣ, Σ.: Άφιέρωμα στον πατέρα, 'Αθήνα 1979,63.
ΚΑΡΑΒΙΔΑΣ, Γιάννης: Τά παιδιά του 1979 μ.Χ., Έλλη-κό βιβλίο, 'Αθήνα 1979,32.
ΚΑΡΑΒΑΣΙΛΗΣ, Γιώργος Κ.: Ποιήματα 1975-1980, 'Αθήνα 1980,72.
ΚΑΡΑΒΙΑΣ, Τηλέμαχος: Κραυγές και ψιθύροι, 'Ιθακός, 'Αθήνα 1980,45.
ΚΑΡΑΚΑΤΑΝΙΔΗΣ, Μιχάλης: Έγκατάλειψη, Θεσσα-λονίκη 1979,42.
'Ερστές της γής, Θεσσαλονίκη 1979,31.
ΚΑΡΑΜΒΑΛΗΣ, Δημήτρης Ι.: Τεκμήρια, Άπανεμιά, 'Αθήνα 1980,48.
ΚΑΡΑΝΤΩΝΗΣ, Ανδρέας: Τυμνοκρουσίες, Παπα-δήμος, 'Αθήνα 1980,80.
ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Γιώργος: Βλάστημα θυμής, 'Αθήνα 1980,176.
ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, Κώστας: Νοήματα, Άντιπαράλληλα, 'Αθήνα 1979,58.
ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, Νίκος Π.: Παρεπόμενα και ενδιάμεσα, Β' έκδοση, 'Ικαρος, 'Αθήνα 1980,64.
ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ-ΤΟΚΑ, Μελίτα: Περσέματα, 'Αθήνα 1980,80.
ΚΑΡΒΕΛΑΣ, Λευτέρης: Δεν είμαι από άλλη πατρίδα, Κριτικά φύλλα, 'Αθήνα 1980,64.
ΚΑΡΜΙΟΣ, Χρήστος: Τό λέει της καρκίας μου, 'Ιωλ-κός, 'Αθήνα 1980,44.
ΚΑΡΟΥΖΟΣ, Ν. Δ.: Δυστοήτες και χρήση της όμιλ-ας, Έγνατι, Θεσσαλονίκη 1979,40.
'Ο ήλιος του μή σχετικού με παροράματα, Πολυπλά-νο, 'Αθήνα 1980,100. Εικ. Έλένη Βερναρδάκη.
Μονολεκτισμοί και αλληλόλεστα, Έξάντας, 'Αθήνα 1980,72. Εικ. Άπόστολος Γιαγιάννος.
ΚΑΡΟΥΣΙΟΣ, Άγγελος: Άκερασίτητες, 'Αθήνα 1979.
Ποιήματα - κάρτα, 'Αθήνα 1980.
ΚΑΡΟΥΣΙΟΣ, Τζαβάλας: Περιμένω, Σύγχρονη Έποχή, 'Αθήνα 1979,120. Πρωτ. Μ. Μ. Παπαϊωάννου.
ΚΑΡΠΟΥΧΗΣ, Γιάννης: Άνθολογία λογοτεχνίας '78, 'Αθήνα 1979,79.
ΚΑΡΥΔΗ, Εύτυχία: Άννιά, 'Ιωλκός, 'Αθήνα 1979,39.
ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ, Γ. Κ.: Ποιήματα, Τολιδη, 'Αθήνα 1980,192. 'Επιμ. Τάσος Βουρνάς.
'Άπαντα τά εύρισκόμενα, Έρμης, 'Αθήνα 1980,256 + 376. 'Επιμ. Γ. Π. Σαββίδης.
ΚΑΣΗΣ, Κούλης: Εποχινό, 'Αθήνα 1979,59.
ΚΑΖΙΜΑΤΗ, Έφη Π.: Άντιφegγισματα, Νέα Σκέψη, 'Αθήνα 1979,48.
ΚΑΣΣΟΣ, Βαγγέλης: Μικρές δορκάδες, Τόμς, 'Αθήνα 1979,64.
ΚΑΤΣΑΡΟΣ, Μιχάλης: Άνθολογία ποιημάτων, Κάκτος, 'Αθήνα 1979,284.
ΚΑΤΣΙΜΗΣ, Σπύρος: Έπιλογή, Κέδρος, 'Αθήνα 1979,62.
ΚΑΤΣΙΝΗΣ, Μήτσος: Πέτρινο καράδι, 'Αθήνα 1979,78.
Καλημέρα στρατιώτη, 'Αθήνα 1980.
ΚΑΤΣΙΩΤΗ, Μαρίνα: Ένορίες, Άναγνώσματα, Κείμε-να, 'Αθήνα 1979,32.
ΚΑΒΕΤΖΟΠΟΥΛΟΣ, Πάνος: 'Η κρίση και τά πορτοκά-λια, 'Οδυσσεύς, 'Αθήνα 1979,51.
ΚΑΧΡΙΜΑΝΗΣ, Γ. Δ.: Ποιήματα έκλογή 1945 - 1977, 'Αθήνα 1979,196. 'Επιμ. Ν. Β. Τυπάλδος.
ΚΑΧΤΙΤΣΗΣ, Ν.: Τριτά σημεία 1949, Θεσσαλονίκη 1979,31. 'Επιμ. Γ. Δανιήλ.
ΚΕΦΑΛΑΣ, 'Ηλίας: Τά μυστήρια, Τόμς, 'Αθήνα 1980,40.
ΚΕΦΑΛΑΣ, Μόσχος: Συνομιλίες μ' ένα παιδί, Πειραιάς 1980,45.
ΚΛΑΔΟΥ-ΣΤΥΠΑ, Φωτεινή: Μαρμαρυγές, Άπανεμιά, 'Αθήνα 1980,48.
ΚΛΑΙΡΗ: Είμ' εντάξει μόμá μονάχα ματών, 'Αθήνα 1980,45.
ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ, Σπ.: Τά κύματα του Αίγαίου, Τό σχήμα της θυσίας, Έλληνικό βιβλίο, 'Αθήνα 1979.
ΚΟΛΒΑΤΣΟΣ, Άδης: Πύρινες γλώσσες, 'Αθήνα

1980,48.
ΚΟΥΛΒΑΣ, Άντωνίος: Πέτρινα φύλλα, Έταιρία Γραμ-μάτων και Τεχνών Πειραιά, Πειραιάς 1979,48.
ΚΟΝΤΟΣ, Γιάννης: Τά όπρδοπτα, Β' έκδοση, Κέδρος, 'Αθήνα 1979,56.
Τό χρονόμετρο, Γ' έκδοση, Έγνατι, Θεσσαλονίκη 1980,94.
ΚΟΡΦΗΣ, Τάσος: 55 φωνές, Πρόσπερος, 'Αθήνα 1980,82.
ΚΟΥΒΕΛΑΚΗΣ, Παναγιώτης: Άλιόσχη, Κάλδος, 'Αθήνα 1979,47.
ΚΟΥΚΟΥΛΗ, Στελίνα Π.: Πετράδια της ζωής, 'Ιωλκός, 'Αθήνα 1979.
ΚΟΥΚΟΥΛΙΑΤΑΣ, Γιάννης: Ο Βελδεντινός: Σκιρτήματα, 'Αθήνα 1979.
'Από τήν Αυστραλία μέ όγάπη, 'Αθήνα 1979.
ΚΟΥΛΗΣ, Βασίλης: Βεργίνα και άλλα ποιήματα, Δω-δεκάτη Όρα, 'Αθήνα 1979,64.
ΚΟΥΜΠΟΥΡΑΣ-ΤΗΒΕΝΝΟΣ, Βασίλης: 'Η μολλάντα της άπεραντοσύνης, 'Αθήνα 1979,80.
'Εποποιία. Στίχοι ποιη ή στίγν Άλβανία, 'Αθήνα 1980,112.
ΚΟΥΝΤΟΥΡΗ, Άντωνία: -π' τό τότε τό τώρα τό πέ-ρα, 'Αθήνα 1979.
ΚΟΥΡΤΖΗΣ, 'Ηλίας: Στιγμές, Αθήνα 1979,74.
ΚΟΥΣΑΘΑΝΑΣ, Παναγιώτης: Συρραφή όνειρων, Μύ-κονος 1980,68. Εικ. Ζ. Κουτώ.
ΚΟΥΤΣΟΥΛΗΣ, Γιώργος: Πώς μεγαλώνουν τά πεύκα, 'Αθήνα 1980.
ΚΟΥΤΣΟΧΕΡΑ, Λέτα: Στόν άγνωστο συνοδοιπόρο, 'Αθήνα 1979,48.
ΚΡΗΜΑΙΟΣ, Παύλος: Τό σταρωμένο λιθόστρωτο, 'Αθήνα 1980.
ΚΡΟΚΟΣ, Γιώργος: Φυσαρμόνικες, 'Αθήνα 1979.
'Ελλά μου, 'Αθήνα 1980.
ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Πολυκαρπός: Μετασχηματισμοί, Λευκα-σία 1979,63.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Παν. Χ.: Θωρρά, 'Αθήνα 1979,64.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Στέφανος: Μην πιείτε εντός του λεωφορείου, Μέτοικος, Λευκωσία 1979,44.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Στέλλα - Ροζίτα: Δίλη και όδύνη και συλλογισμοί, 'Αθήνα 1980,128.
ΛΑΓΑΚΟΥ, Νέλλη: Άσμονανθοί, Νούμιο, 'Αθήνα 1980,54.
ΛΑΔΑΣ, Νίκος: Προσφορές, 'Αθήνα 1980,78.
ΛΑΖΑΝΑΣ, Κώστας: Έπι πνοής υδάτων τό βήματά μου, 'Αθήνα 1979,120.
ΛΑΙΝΑ, Μαρία: Σημεία στίξεως, Κέδρος, 'Αθήνα 1979,44.
ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΟΥ-ΠΟΘΟΥ, Μαρία: Τό παιδάκι έκείνο ήταν ένα όστρο που έσπασε, 'Αθήνα 1979,46.
ΛΑΜΠΑΤΟΥ, Ούρανια: Στά χρυσά νείατα, Πάτρα 1979,64.
ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ, Κώστας: 'Η θερμότητα του ώρι-μου, 'Αθήνα 1980,38.
ΛΑΝΤΑΒΟΣ, Κώστας: Πορεία, Κέδρος, 'Αθήνα 1980,49.
ΛΕΒΕΝΤΗΣ, Νίκος: Μνημείο και άλλα ποιήματα, 'Αθήνα 1980,29.
ΛΕΓΚΑΣ, Γεώργιος: Τό έτος του παιδιού, 'Αθήνα 1980,64.
ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ, Τάσος: Έγχειρίδιο εύθανσίας, Κέ-δρος, 'Αθήνα 1979,112.
ΛΕΙΔΙΝΟΣ, 'Ιάσων: Ένυδρείο, Κέδρος, 'Αθήνα 1980,48.
ΛΙΑΠΠΑ, Φρίντα: Λυρικός έπίλογος στην όδό Πατη-ών, 'Ηριδανός, 'Αθήνα 1980,52.
ΛΙΟΗΣ, 'Ισμήνη: Σεληνοτροπία, ΕΠΟΣ, 'Αθήνα 1980,46.
ΛΙΤΙΝΑΣ, Σπύρος Τ.: Στίχοι, 'Αθήνα 1979,272.
Κρητικές ρίμες. 'Η μόνα ή Κρήτη, 'Αθήνα 1980,190.
ΛΥΣΙΩΤΗΣ, Έάνθος: Χώμα της γής μου, Λευκωσία 1979,17.
ΜΑΒΡΗΣ, Χρήστος: Οι θέσεις του Άπρίλη, Λεμεσός 1980,62.
ΜΑΓΓΑΝΑΡΗΣ, Άπόστολος: Υψη και στυλ. Βιβλίο Β'. Α la maniere de... 89 ποιητών, 'Αθήνα 1980,111.
'Η άλλη γραφή, 'Αθήνα 1980,94. Εικ. Γ. Βαρλάμος.
ΜΑΔΑΡΟΣ: Μάρμαρο τέσσερα, Κέδρος, 'Αθήνα 1979,60.
ΜΑΚΡΗΣ, Άμφιλόχιος: Οι παλαιοί, Άποστολόπου-λος, 'Αθήνα 1980,38.
ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΥ-ΚΑΡΟΥΜΠΗ, Όλγα: Ειρήνη στη γή, 'Αθήνα 1980,16.
ΜΑΛΑΝΟΣ, Τίμος: Ρόδα θαλάμου και άλλα ποιήματα, Θεσσαλονίκη 1979,52.
ΜΑΛΛΩΖΗΣ, 'Ηρακλής: Έφτά ρίξεις έλιές και έφτά τετράδια ποιήματα, Έλληνικό βιβλίο, 'Αθήνα 1979,39.
ΜΑΛΟΒΡΟΥΒΑ, 'Ισαβέλλα: Όλυμπικό φώς, 'Αθήνα 1980.
ΜΑΝΤΑΙΟΣ, Πέτρος: Δεξιά πορέκκλιση, 'Αθήνα 1980,96.
ΜΑΡΑΘΑΚΗΣ, Μανόλης: Συνειρμοί, Χανιά 1980,60.
ΜΑΡΚΟΓΛΟΥ, Πρόδρομος: Συνοπτική διαδικασία, Σκαπτή Όλη, Θεσσαλονίκη 1980,25.
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ, Γιώργος: Οι πυροτεχνουργοί, Β' έκδοση, Έγνατι, Θεσσαλονίκη 1980,56.
ΜΑΡΝΕΛΗ, Πηνελόπη: Συλλογισμοί, Γιάννα 1979,95.
ΜΑΡΝΕΡΟΣ, Άργύρης: Homo Turisticus, Έγνατι, Θεσσαλονίκη 1980,32.
ΜΑΡΟΥΔΗΣ, Ν. Α.: Πνοές, 'Αθήνα 1980,64.
ΜΕΣΣΗΝΕΖΗΣ, Νύσης: Δελινό, Γ' έκδοση, Νέα Σκέ-

ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΕΣ 1979-80

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, Ρόνης: 'Ηχοι, Διογενής, Αθήνα 1980,40.
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ-ΒΕΝΕΤΑΣ, 'Αλέξανδρος: 'Ερευνητικός λόγος, Πολυπλάσιο, Αθήνα 1979,81.
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, Γεώργιος Θ.: Λόγος ενεδρεύων στο σκοτεινό πεδίο της τέχνης, Πυθία, Αθήνα 1979,93.
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, Χρήστος: Μορφασμοί, ΟΔΕΒ, Αθήνα 1979,64.
ΠΑΠΑΔΑΝΤΩΝΗΣ, Σπύρος: Μέθεξ, Δίφρος, Αθήνα 1979,44.
ΠΑΠΑΔΗΜΑ, Εθή: Δεκατέσσερες φωνές για την ελληνική, Αθήνα 1980,27.
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Μάρω: Φωτιά, 'Ικαρος, Αθήνα 1980,37.
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Μπάμπης Δ.: Σχήματα και προσχήματα, Αθήνα 1980,32.
ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, Θανάσης: 'Ο Πρίσπος και η δαμάσκη, Δίφρος, Αθήνα 1980,64.
ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ, Μ. Μ.: 'Η ελληνική ποίηση, Τόμος Β' Οι Φαναριώτες, Σοκόλης, Αθήνα 1980,452. Επιμ. Κώστας 'Ιορδανίδης.
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Γιώργος: 'Αχε, Μαυρίδης, Αθήνα 1980,48.
ΠΑΠΑΛΕΟΝΑΡΔΟΣ, Γιώργος: 'Ενας ιππότης έμπνευσε να ζει, Συγχρονία, Βίβλια, Αθήνα 1979,48.
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, Εμμανουήλ: Χρημύλες φωνές, Αθήνα 1980,48.
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, Μήτσος: Τό ποιήματα, Β' έκδοση, Πρόσπερος, Αθήνα 1979,85. Επιμ. Τάσος Κόρφης.
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, Μιχαήλ: 'Η μικρή σελήνη, Αθήνα 1980,45.
ΠΑΠΑΣ-ΠΑΜΦΙΛΗΣ, Βαγγέλης Χ.: Πικρές δαλίες, Αθήνα 1980.
ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ, Δανάη: Α νοί d'oiseau, 'Επτάλοφος, Αθήνα 1979,98.
ΠΑΠΑΣΤΩΝΗΣ, Τ. Κ.: Δεκαπέντε ανέκδοτα ποιήματα, Κουλουρά, Αθήνα 1979,80. Επιμ. Γιάννα Νταουντάκη.
ΠΑΠΠΑ, Λένα: Σκοτεινός θάλαμος, Έκδοσεις των φίλων, Αθήνα 1979,116.
ΠΑΠΠΑΣ, Νίκος: 'Η πατρίδα μου, 'Ιωλκός, Αθήνα 1979,98.
ΠΑΡΔΑΛΗΣ, Σταύρος: 'Ελληνικές φυλές, Αθήνα 1979,29.
ΠΑΡΙΣ, 'Αντωνίος, Αθήνα 1980,32.
ΠΑΡΤΟΛΙΔΗΣ, Φώρης: 'Ερηφόροι, Ζιζάνιο, Θεσσαλονίκη 1979.
'Επώνυμοι και άνωθυμοι, Ζιζάνιο, Θεσσαλονίκη 1979,56.
ΠΑΣΧΟΣ, Π. Β.: 'Ο ούρανός ενδόν. Ένα χειρόγραφο μεταβυζαντινό τετράδιο με ποιητικά κείμενα, Αστήρ, Αθήνα 1979,77.
ΠΑΤΙΑΝΗΣ, Γιάννης: 'Υπέρ των καρπών, Β' έκδοση, Έγνατία, Θεσσαλονίκη 1980,64.
Κέρματα, Έγνατία, Θεσσαλονίκη 1980,64.
ΠΑΤΣΙΛΙΝΑΚΟΥ, Ευδοκία: Μεταλλικές πεταλούδες, Αθήνα 1980.
ΠΑΥΛΑΚΟΥ, Δημήτρης: 'Ον ούσα δν, Αθήνα 1979,56.
ΠΑΥΛΕΑΣ, Σπυρίδης: 'Υμνος στον ήρωα Κωνσταντίνο Δασκάλη κι άλλα ανέκδοτα ποιήματα 1956-1979, Θεσσαλονίκη 1979,172.
'Ηλεκτροφωφία και αρχαίοι μύθοι. Συνομιλία με τον Άγιο Θεοφάνη 'Ιγνάτιο κάποτε κάτοικο της 'Αντιοχείας, Θεσσαλονίκη 1980,192.
ΠΕΠΠΑΣ, Δημήτρης: Σχήματα και γνωριμίες, Διογενής, Αθήνα 1979,64.
ΠΕΡΑΝΘΗΣ, Μ.: 'Ανθολογία νεοελληνικής ποίησης, Γ' έκδοση, τόμοι 6 Αθήνα 1980,596 + 628 + 606 + 628 + 608 + 604.
'ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ, Καισαριανή 1980.
ΠΕΤΡΙΔΗΣ, Μιχάλης: 'Ο σιδερένιος πύργος και τό χελιδόνι, Μυτιληναίος, Αθήνα 1980,38.
ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, 'Ηλίας: Ποιήματα, Νεφέλη, Αθήνα 1980,40.
Δώδεκα τραγουδάκια από την Παλατινή 'Ανθολογία, Νεφέλη, Αθήνα 1980,32. Εικ. Α. Φασσιανός.
ΠΙΛΔΑΡΟΣ: Οι πυθόνοικοι, μύθοι, Θρασύβουλος Σταύρου, 'Ιδρυμα Μαγύλη Τριανταφυλλίδη, Θεσσαλονίκη 1980,90.
ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ, Κώστας: Αλατμο, Νέα Πορεία, Θεσσαλονίκη 1979,45.
ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. Σ.: 'Επί πρόσωπων του οδότη, Καραβίας, Αθήνα 1979.
ΠΟΡΦΥΡΗΣ, Τάσος: 'Η πέμπτη έξοδος, Σημειώσεις, Αθήνα 1980,30.
ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ Σ.: 'Από την Πίνδο στη Γκιώνα, Αθήνα 1979,102.
ΠΡΑΤΙΚΑΚΗΣ, Μανώλης: 'Η παραλοισμένη, 'Ακμων, Αθήνα 1980,48.
ΠΡΕΚΑΣ, 'Αντώνης: Σμύδρια του καιρού, Αθήνα 1980,48.
ΠΡΟΓΙΑΣ, Παύλος Α.: 'Ετσι πού μάς παγίδεψε ο καιρός, Μαυρίδης, Αθήνα 1979,64.
ΡΑΚΑΤΖΗ, Μαρία: Γραμμές, Καστανιώτης, Αθήνα 1979,105.
ΡΕΙΚΟΥ-ΣΓΟΥΡΟΥ, Ευγενία: Πίσω από τις ώρες, Ποιήματα 1977-1978, Αθήνα 1979,56.
ΡΕΠΠΑΣ, Θανάσης: Νέα τό πάντα, Αθήνα 1980,80.
ΡΗΤΟΡΙΔΗΣ, Θάλης: Σφενδονίες, Ρώμη 1979.
ΡΙΤΣΟΣ, Γιάννης: Γραφή τυφλού, Β' έκδοση, Κέδρος, Αθήνα 1979,136.
'Ο αφανισμός της Μήλου, γερμανική μετάφραση, Λειψία 1979.
ΡΟΔΟΥΣΑΚΗΣ, Λεωντής: Ουτοπίες, Αθήνα 1980.
ΡΟΖΑΚΕΑΣ, Βαγγέλης: 'Ο 'Ορφείας στον 'Αδη, Αθήνα 1979,44.
ΡΩΜΑΙΟΥ, Μπάγκα: Ψαλμός σε μουσική πόη, Αθήνα 1979,108.
ΡΩ Παύλος: Μέ τη διαλεκτική των λουλουδιών, 'Ιωλκός, Αθήνα 1980,48.

κός, Αθήνα 1980,48.
ΡΩΤΑ, 'Αντιγόνη: Σόν τώ άγριολούλουδα, Κέδρος, Αθήνα 1979,58.
ΡΩΤΑ, Θάλεια: Πάνω στο γαστρί πέφτει τό χιόνι, Αθήνα 1980.
ΣΑΒΙΝΑ, Ζωή: 'Αποχρώσεις, Αθήνα 1979,124.
ΣΑΛΒΑΡΗΣ, Γιάννης: 'Ανθολογία Αιγαίου, 'Αναμνή, Αθήνα 1980,323.
ΣΑΜΠΑΝΗΣ, Γ.: Εύδηλος, Αθήνα 1979,39.
ΣΑΝΟΥΔΑΚΗΣ, 'Αντώνης: 'Επιδρομείς, Κνωσός, Αθήνα 1980,128.
ΣΑΧΠΕΡΟΓΛΟΥ, Β.: Γραμμές, Αθήνα 1980.
ΣΑΧΤΟΥΡΗΣ, Μύλος: Χρυμοτραύματα, Γνώση, Αθήνα 1980,31.
ΣΕΓΔΙΤΣΑ, Κική: Δημοπρασία Νο 2, Αθήνα 1980,32.
ΣΕΦΕΡΗΣ, Γιώργος: Μεταγραφές, Λέσχη, Αθήνα 1980,340.
ΣΙΔΕΡΗ, 'Αλδή: Πλήρης ήμερών, 'Αγνα, Αθήνα 1980,32.
ΣΙΕΤΤΟΣ, Γιώργος: 'Αδωνία μυσθήρια, Πειραιάς 1980,78.
ΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Π. Α.: Κασσιανή (ανάπτυξη από τη 'Νέα 'Εστία - 1966), Αθήνα 1980.
ΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Τάκης: Stones, μύθοι, Γιάννης Σταβάτος, Oasis Books, Λονδίνο 1980,32.
ΣΙΩΤΗΣ, Ντίνος: Twenty contemporary Greek poets, The coffeehouse Wire Press, 'Αγιος Φραγκίσκος 1979,132. Προλ. Νάνος Βαλαυρίτης.
ΣΚΑΝΔΑΜΗ, Χρυσούλα: Γαλάζια πουλιά, Δωδεκάτη 'Όρα, Αθήνα 1979,64.
ΣΚΑΡΛΑΤΟΣ, Νίκος: Persona non Grata, Αθήνα 1979,112.
ΣΚΑΡΤΙΤΣΗΣ, Σωκράτης Α.: 'Ανθολογία Α', 'Όστρακα, Πάτρα 1979,36.
ΣΚΟΥΝΑΚΗ, Ροδόνη: 'Ιωάννα: 'Αμφι 'Αμφισβήτηση, 'Αμφι 'Οδυσσεύς, Αθήνα 1979,64.
ΣΜΥΡΝΙΩΤΗ, Γούλα: 'Υποδομή, Νέα Σκέψη, Αθήνα 1980,77.
ΣΟΚΛΗΣ, 'Ανδρέας: Πολίτης του κόσμου, Αθήνα 1980.
ΣΠΕΝΤΖΗΣ, Πέτρος: 'Ιστορία πάντα μεσάνυχτα, Νέα Πορεία, Θεσσαλονίκη 1980,80.
ΣΡΑΝΤΑΛΙΔΗΣ, Μ. Γ.: Παιδαγωγικά ποιήματα, Αθήνα 1980,112.
ΣΤΑΘΑΤΟΣ, Γιάννης: In passage, Oxis Press, Λονδίνο 1979,48.
ΣΤΑΘΑΤΟΥ, Χάρις: Κυριακάτικη διασκέδαση και εισαγωγή, Κάλδος, Αθήνα 1980,64.
ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ, Δημήτρης: Δέκα αναδαυμοί αυτογνωσίας, Αθήνα 1980.
ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ, Λέλη: Πέρα από τη Στάγ, Έγνατία, Θεσσαλονίκη 1980,40. Εικ. Σπύρος Κουρής.
ΣΤΑΜΟΥΛΗ, Ρόζα: 'Αποπροσωποποίηση, Αθήνα 1979,32.
ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Μ. Δ.: Ποιήματα, Βιβλιοπωλείο της 'Εστίας, Αθήνα 1979,232.
ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ, Κώστας: Τό μισό του πλού, Κέδρος, Αθήνα 1979,172.
ΣΤΕΦΑΝΑΚΙΣ, Γιάννης: 'Αλωνάρες '74, Αθήνα 1980.
ΣΤΟΓΙΑΝΝΙΔΗΣ, Γ. Σ.: 'Αφήγηση ξεναγού, Σκαπτή ύλη, Θεσσαλονίκη 1979,64.
ΣΤΡΑΤΟΣ, Μόσχος παιδική, μύθοι, Γιώργος 'Ιδανόν, Κέδρος, Αθήνα 1979,249.
ΣΥΚΙΩΤΗΣ, Βασίλης: 'Η πέμπτη σφραγίδα, Κυκλός, Αθήνα 1979.
Οι τύψεις του ήλιωφωτος και οι προσωπίδες, Αθήνα 1980.
'Υπερόγραμμα, 'Ιθακός, Αθήνα 1980,32.
ΣΦΑΛΑΚΑΚΟΥ, Πόπη: 'Αναζήτηση, Θεσσαλονίκη 1980.
ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ, Θ.: Ζωή και θάνατος, Αθήνα 1979,119.
ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ, Έρση: Μήλο + θάνατος + ..., Πάθερον, Αθήνα 1980,48.
ΤΑΓΚΑΛΑΚΗ, 'Ελένη: Τεγέα 'Αρκαδία, Κέδρος, Αθήνα 1979,64.
ΤΑΚΗΣ, Β.: Ποιητική ανθολογία για τό '21, Γλαυξ, Αθήνα 1979,79.
ΤΑΛΑΓΑΝΗΣ, Θανάσης: Ποιήματα, Καστανιώτης, Αθήνα 1979,88.
ΤΑΜΠΑΞΗΣ, Λουκάς: Σωθιά, Αθήνα 1979,80.
ΤΑΣΙΑΡΧΗΣ, Ντίνος: 'Ο κύριός μου ή μηχανή, Αθήνα 1980.
ΤΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ, Στέφανος: 'Ημερολόγιον νυκτός, Κάλδος, Αθήνα 1979,144.
ΤΑΣΤΑΝΗΣ, 'Αρης: Συνοικισμός, Αθήνα 1979,96.
ΤΑΣΜΑΛΗΣ, Κώστας: 'Απαίσις, Νούμιο, Αθήνα 1979,59.
ΤΖΕΡΜΙΑΔΙΝΟΣ, Νίκος: 'Ο άνθρωπος με τ' ανθισμένο στόχο, Κνωσός, Αθήνα 1979,90.
ΤΖΙΦΡΑΣ, Μάκης: 'Ο 'Ιησούς στη χώρα των θουμάτων ή ο ποιητής στη φεμυρική της τέχνης, Έκδοσεις της ή άμεσης επανάστασης, Αθήνα 1979,24.
ΤΖΟΥΡΑΚΗΣ, 'Αντρέας: Πρόσωπο πίσω από τό πρόσωπο, Κέδρος, Αθήνα 1980,45.
ΤΗΛΙΚΙΔΗΣ, Στέφανος: Ρέκλειμ για τό χερουδεϊμ, Θεσσαλική 'Εστία, Αθήνα 1979.
Σταλαγίτες: από δάκρυ, Θεσσαλονίκη 1979,66.
'ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΙΑΣ', Ποιητική ανθολογία πολιτικών προσφύγων στη Σοβιετική Ένωση, Συγχρονία έποχή, Αθήνα 1979,56. Επιμ. Ν. Παπαδρέου.
ΤΟΠΟΥΖΗΣ, Κώστας: 'Αποκόμματα πολιτικής όρθρογραφίας, Κέδρος, Αθήνα 1980,54.
ΤΡΑΝΑΚΑ, Μαίρη: Στιγμές, Γιάννης 1979,60.
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. Δ.: Τό λαούμι, Δόμος, Αθήνα 1979,48.
ΤΣΑΚΝΙΑΣ, Σπύρος: 'Ο κύκλος, Έγνατία, Θεσσαλονίκη 1979,64. Εικ. Εύη Τσικνιά.
ΤΣΑΛΟΥΜΑΣ, Δημήτρης: Τό επίτι με τους εύκαλυ-

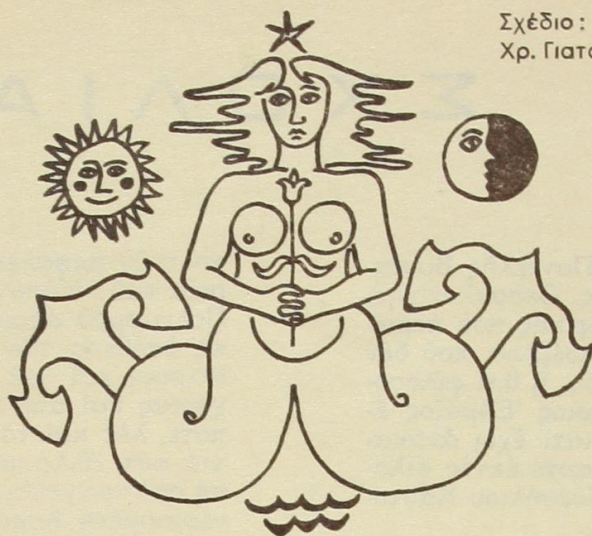
πτους, Β' έκδοση, Νέα Πορεία, Θεσσαλονίκη 1980,64. Εικ. Νίκος Κυπριός.
ΤΣΑΜΠΗΡΑΣ, Σωτήρης: Lettres de Colchide, Βρυξέλλες 1979,62.
ΤΣΑΤΣΟΥ, 'Ιωάννα: Poessie, Παλέριο 1980,122.
ΤΣΑΤΣΟΥΛΑΣ, Στέφανος: 'Ελεγεία και ρυθμοί, Σιδε- ρής, Αθήνα 1980,140.
ΤΣΑΤΣΟΥ, Μαρία: Λιθοχίστα, Δόμος, Αθήνα 1979,72.
ΤΣΕΡΙΩΝΗΣ, Γιάννης: 'Η πτώση του Βυζαντίου, Νέα Πνοή, Αθήνα 1979,96.
ΤΣΙΑΜΗΣ, Χρήστος: Πολύτροπο, 'Όστρακα, Πάτρα 1979,60.
ΤΣΙΑΜΠΟΥΣΗ, Καίτη: Χρόνος άχρονος, Νέα Πορεία, Θεσσαλονίκη 1980,40.
ΤΣΙΑΤΗΣ, Βασίλης: 'Αρμενίζοντας στη Μεσόγειο, Τσιγκός, Γιώργος: Φώναζαν τό δνείρα, Αθήνα 1980,60.
ΤΣΙΚΡΙΤΣΗ-ΚΑΤΣΑΝΑΚΗ, Χρυσούλα: Μεληδόνες, Ποιήματα 1972-1979, Αθήνα 1979.
ΤΣΟΥΡΑΚΗΣ, 'Αχάλλας: 'Η 'Ελένη του δνείρου, Πύ- λη, Αθήνα 1979,48.
'Εγνάνισση, Αθήνα 1979,70.
ΤΣΟΥΤΑΚΟΣ, Π.: Προσκλητήριο, Αθήνα 1979,39.
ΤΥΠΑΛΛΟΣ, Νίκος: Παναγία ή κυρία των άγγέλων, Αθήνα 1980.
ΦΑΙΤΑΣ, Βασίλης: Γράμματα στον κόσμο, Θεσσαλο- νίκη 1980.
ΦΑΦΟΥΤΗΣ, Δημήτρης: 'Ανατολικά της καρδιάς, 'Ιωλκός, Αθήνα 1980,45. Εικ. Ν. Κακαδάρης.
ΦΕΡΟΥΣΗΣ, Δημήτρης: 'Η τρίτη ώρα, Ζαχαρόπουλος, Αθήνα 1980,63.
ΦΘΕΛΑΚΗΣ, Γιώργος: Φραγμένοι δρόμοι, Αθήνα 1980,48.
ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ, 'Ιωάννα: Παρθένος Διόδια, Κέδρος, Αθήνα 1979,64.
Σταυρός διά γραφής, Έγνατία, Θεσσαλονίκη 1979,40. Εικ. 'Ιωάννα Φιλιππίδου.
ΦΛΩΚΟΥ-ΚΩΤΣΑ, Καίτη: Γαλάζια διαφάνεια, Νέα Σκέψη, Αθήνα 1980,56.
ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ, Φραγκούλης: Αίσθηση κατανόησης, Αθήνα 1980,42.
ΦΩΚΑΙΔΗΣ, Φωκός: Παλμοί της πατρίδας, Λευκωσία 1980.
ΦΩΣΚΑΡΙΝΗΣ, Θωμάς: Τό νέο σίγμα, Αθήνα 1979,79.
ΦΩΤΙΕΡΗΣ, 'Αντώνης: Σκοτεινός έρωτας, Β' έκδοση, Έγνατία, Θεσσαλονίκη 1980,80. Εικ. Μ. Esher.
ΦΩΤΙΝΟΥ-ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΟΥ, Δέσποινα: Τετράγωνο 32, 'Οδυσσεύς, Αθήνα 1979,75.
ΦΩΤΙΑΔΗΣ, Θανάσης: 'Ο Μηλότοπος, Αθήνα 1980,16.
ΦΩΤΙΟΥΛΟΣ, Φώτης: Μνήμη και νοσταλγία, Αθήνα 1980,114.
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ, Κ.: 'Ο παράλληλος των κυμάτων, Λευκωσία 1979,40.
ΧΑΡΙΤΟΣ, Μανδραγόρες, Φιλιππίδης, Αθήνα 1980,56.
ΧΑΡΗΣ, Εξοδότης Γ.: 'Απελευθερώ, 'Ιωλκός, Αθήνα 1980,60.
ΧΑΡΚΙΑΝΑΚΗΣ, Σ. Σ.: Παραλήρημα του νότου, Αθήνα 1980,64.
ΧΑΤΖΗ, Γία: Κέρνοι, Πειραιάς 1979,106.
ΧΑΤΖΗΙΩΑΝΝΟΥ, Γ.: Κολυβά, Αθήνα 1979.
ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ, Β.: 'Ανθούσα, 'Ελληνικό βιβλίο, Αθήνα 1980.
ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ, Μάκος: Μυθολογία, Β' έκδοση, 'Υψιλον, Αθήνα 1980,90. Εικ. Μίνας 'Αργυράκης - Γιάννης Μόραλης - Γ. Σταθόπουλος.
ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ, Γιώργος: Αναδρομή, Αθήνα 1980,60.
ΧΕΛΜΗ, Τούλα: 'Ανίχνευση, 'Ιωλκός, Αθήνα 1980,78.
ΧΟΝΔΡΟΓΙΑΝΝΗΣ, Γιάννης: 'Ο δρόμος του ήλιου ή ή άδικη σάπια, Κέδρος, Αθήνα 1979,158.
ΧΟΝΔΡΟΓΙΑΝΝΗΣ, Γιάννης: ΧΟΝΔΡΟΓΙΑΝΝΗ, 'Αντι- γόνη: 'Αντιποίηση και σάπια, Κέδρος, Αθήνα 1979,62.
ΧΟΥΡΔΑΚΗ, Καίτη: Στών άνέμων τη χείτη, Αθήνα 1980,64.
ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ντίνος: Μικρά ποιήματα 1960-1978, Διαγώνιος, Θεσσαλονίκη 1979,132.
ΧΡΙΣΤΟΔΙΑΝΝΗΣ, Γιώργος Ι.: 'Αμείκκτη γεωμετρία, Ποιήματα 1949-1979, Αθήνα 1980,86.
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, Δημήτρης: 'Ηγνώ, Κείμενα, Αθήνα 1979,45.
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, Δημήτρης: Ποιήματα, Τόμος Α' 1954-1964, Τόμος Β' 1965-1975, Γ' έκδοση, Κέδρος, Αθήνα 1980,320 + 352.
Τό τραγούδι της Πολιτείας 1961-1979, Κέδρος, Αθήνα 1980,127.
ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ, 'Ανδρέας: Οι όμιλεις της νύχτας, Λευ- κωσία 1979,78.
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ, Βενιζέλος: 'Η όδοη μέρα, Θεσσα- λονίκη 1980,40.
ΧΡΟΝΑΣ, Γιώργος: Τό 'Αρχαία Βρέφη, 'Ακμων, Αθήνα 1979,236.
ΧΡΥΣΑΝΘΗΣ, Κύπρος: Τό φως δέν χάνεται στην Κύ- προ, Πνευματική Κύπρος, Λευκωσία 1979,51.
'Αροδφονούσα, 'Η λυρική όποψη, Πνευματική Κύ- προς, Λευκωσία 1980,16.
ΧΥΤΗΡΗΣ, Γεράσιμος: 'Αγόνιστοι καιροί, Κέρκυρα 1980,64.
ΧΟΡΕΑΝΘΗΣ, Κ.: Σταυρός του γένους, Καραβίας, Αθήνα 1980,40.
ΧΟΡΙΤΗΣ, Δημήτρης: Ποιήματα, Αθήνα 1980,125.
ΧΡΗΛΟΣ, 'Ανδρέας Δ.: Ποιήματα, Αθήνα 1980,71.
ΦΙΑΚΗ, Μαρία: Μέ τό μάτι της ψυχής, Αθήνα 1980,54.
ΦΙΑΡΗΣ, 'Αρης: 666 βυζαντινοί ύμνοι στη νεοελληνι- κή, Βόλος 1980,238.
28 ΠΟΙΗΤΕΣ, Αθήνα 1980.

ψη, Αθήνα 1980,48.
ΜΗΛΑΣ, Σπύρος: 'Αναφορά, 'Αντιπαράλληλα, Αθήνα 1979.
ΜΗΤΣΑΚΗΣ, Κ.: Νεοελληνική μουσική και ποίηση, Γρηγόρης, Αθήνα 1979,ΧVI - 538. Προλ. Μίκης Θε- οδωράκης.
ΜΗΤΣΑΚΟΣ, 'Αριστ.: Τό πουλί της σιωπής ή τό τρα- γούδι του Σταύρου, Αθήνα 1980,79.
ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ, Κώστας: 'Η άλλη γή, Λευκωσία 1979,28.
ΜΙΧΑΛΕΑ, Βούλα Φ.: Οι διαστάσεις της σιωπής, Θεο- σαλική 'Εστία, Αθήνα 1980,60.
ΜΙΧΕΛΗ-ΚΟΚΚΟΛΗ, Αίσα: Έυεργεσίας ένεκεν, Κέ- δρος, Αθήνα 1980,72. Εικ. Γιάννης Κοκκόλης.
ΜΙΚΟΠΟΥΛΟΣ, Τάκης: 'Ορθόκέντρο, Ευλοκαστρο 1980,28.
ΜΟΛΕΣΚΗΣ, Γεώργιος: Μεγάλο πού ήταν τό φεγγάρι, Λευκωσία 1980,45.
ΜΟΝΤΗΣ, Κώστας: Στη γλώσσα πού πρωτομίλησα, 'Ιδιωματικά ποιήματα, Λευκωσία 1980,64. Προλ. Γιώρ- γος Κεχαγιόγλου. Επιμ. Σταλός Μόντη - Πουαγκρέ.
ΜΟΣΧΟΒΑΚΟΣ, Νίκος: Ζέον, Καστανιώτης, Αθήνα 1980,48.
ΜΟΥΣΑΚΗ, Μάχη: Τό όγιο χλωρό, 'Αντιπαράλληλα, Αθήνα 1979,60.
ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ, Στ. Γ.: Μέ τό φίλι το ήλιου, Αθήνα 1979.
ΜΠΑΛΛΗΣ, Μανώλης: Παρθενογένεση, Βόλος 1979,48.
ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΑΝΝΗΣ, Γιάννης: 'Η φλογέρα του Ταυ- γέτου, 'Εκκινός, Αθήνα 1980,79.
ΜΠΑΤΑΓΙΑΣ, Νίκος: 'Αντίθεσεις, Φιλολογική στέγη, Πειραιάς 1979,44.
ΜΠΕΛΙΣ, Ε. Γ.: Οι δίκαιοι, Κέδρος, Αθήνα 1980,124.
ΜΠΕΝΟΥ, Βεατρίκη: Ερωτικά, Αθήνα 1980,92.
ΜΠΑΓΚΑΣ, Νίκος: Διελευσινίδα, Κάλδος, Αθήνα 1980,48.
ΜΠΑΝΟΓΙΑΝΝΗΣ, Ρέα: 'Η ύποψία του δόλου, Δωδών- η, Αθήνα 1980,61.
ΜΠΟΜΠΑΣ, Λεωνίδας: 'Ε και λοιπόν; Μόντρεαλ 1980,45.
ΜΠΟΥΚΑΛΑΣ, Παντελής: 'Αλγόριθμος, 'Αγνα, Αθήνα 1980,48.
ΜΠΡΑΤΣΟΣ, Φώντας: Έξοι στην γή και άλλα ποιήμα- τα, 'Οδυσσεύς, Αθήνα 1980,61.
ΜΥΡΗΣ, Κ. Χ.: 'Αμνηστων τέχνημα και παράδοση, Γνώση, Αθήνα 1980.
Χρονικά, 'Η μεγάλη άγνωση, 'Ιθαγένεια, 'Ανεξάρ- τητα τραγούδι, Γνώση, Αθήνα 1980.
ΝΑΒΑΡΡΟ, Πέντρο Βικούνια: Φοτάχ, Αθήνα 1980,27.
ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗΣ, Γιάννης: Σύναντηση, Αθήνα 1979,51 (και γαλλική μετάφραση 'Αλεξάνδρος Παπαγεωργίου).
ΝΙΑΡΧΟΣ, Θανάσης Θ. - ΦΩΤΙΕΡΗΣ, 'Αντώνης: Ποί- ηση '79, Έγνατία, Θεσσαλονίκη 1979,138.
ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ, Τόλης: Τό μαγικό χαλί, Θεσσαλονίκη 1980,43.
ΝΟΜΠΕΛΗΣ, 'Ανδρέας: In memoriam, Αθήνα 1980.
ΝΟΡ, Πώλ: Σαλαμάνδρα ή φάσμα φασμάτων, Καστα- νιώτης, Αθήνα 1979,112. Εικ. Δόμος Σκουλάκης.
ΝΟΥΣΙΑ-ΓΕΜΕΝΕΤΖΗ, 'Ελενα: Ποιητικές προσεγγί- σεις, 'Ανέμη, Θεσσαλονίκη 1980,56.
ΝΤΑΛΙΑΣ, Χρήστος: 'Αναδίσκωση, Νέα Πορεία, Θεο- σαλονίκη 1979.
ΝΤΕΜΙΡΗ, Ερρίκος: Στήν τυραννία του ήλιου, Γραμ- μή, Αθήνα 1980,128.
ΝΤΟΜΑΛΗΣ, Στέλιος: 'Ανθρωποκεντρισμός, Πήγα- σος, Λάρισα 1980,48.
ΞΑΝΑΛΑΤΟΣ, Τάσος: Λυρική άμφορσία, Πάτρα 1980,22.
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Τάσος: Σε φυσικό μέγεθος, Κέδρος, Αθήνα 1979,106.
ΟΜΗΡΟΣ: 'Οδυσσεύς, Αθήνα 1979,407 (μύθοι σέ κρη- τικό ιδίωμα Γεωργίου Ψυχουτάκης).
'Ιλιάς, Γεννάδιος Βιβλιοθήκη, Αθήνα 1979 (ανάτυ- πωση της έκδοσης του Νικόλαου Λουκάκη, Βενετία 1526). Προλ. Φρόντος Ουάιλτον.
ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, Ζ.: Από τό παρόθυρό μου, Αθήνα 1980,46.
ΟΡΦΑΝΟΥΔΑΚΗΣ, Γ. Ν.: Παρενετικά, Δίφρος, Αθήνα 1979,76.
ΠΑΛΛΗΤΑΡΑΣ, Μάριος: Τό είδαλο ενός άλλου κό- σμου, Αθήνα 1980,37.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΟΥ, Πετρούλα Α.: 'Αναδρομές, Σε εύχα- ριστά θέε μου, Αθήνα 1979,91.
'Αναμνήσεις, Σε σένα θέε μου στρέφω τό βλέμμα, Αθήνα 1980.
'Ηλιοθεσισμολογία, Αθήνα 1980.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ, Μέμος: Νεοελληνική ποιητική ανθολογία, Τόμος Γ', 'Εταιρία ελληνικού βιβλίου, Αθήνα 1980.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, Γιώργος Α.: Γενιά του '70, Τόμος Α', Ποίηση, Σίσιφους, Αθήνα 1979,284.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥΝΗΣ, Νίκος: 'Η μεγάλη όπάτη, Αθήνα 1979,30.
Όταν τραγουδούν οι ποιητές, 'Ηλιάν, Αθήνα 1979,70.
'Αδερφέ μου χαφέ, 'Ηλιάν, Αθήνα 1979,29.
Συνομιλία με τον Διομήδη Κορνηνός, 'Ηλιάν, Αθήνα 1979,31.
Γεννήθηκαν, 'Ηλιάν, Αθήνα 1979,29.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥΝΗΣ, Πάνος Ν.: 'Υμνολόγιο, Συναξάρι 'Αλεξάνδρου Παπαδιαμάντη, Δωδεκάτη 'Όρα, Αθήνα 1979,48.
ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. Β.: 'Οδές, Θεσσαλονίκη 1979,53.
ΠΑΝΟΥ, Δημήτριος: Στοχασμοί, Αθήνα 1980,78.
ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΥ, Έφη: Καθρέφτης της ύποτροπής, Δωδώνη, Αθήνα 1980,63.
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Γεωργία: Κύκλος, Αθήνα 1980.
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Δημήτρης: 'Η μελωδία των νεκρών, Φενεός, Αθήνα 1979.

ΟΝΟΜΑΤΑ
ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΝΕΦΕΛΗ

1981
οι εκδοσεις "ΚΑΚΤΟΣ",
ευχονταί στους ελληνες ποιητες
καλη χρονια

αλωνάρης '74
ποίηση - χαρακτική
γιάννης στεφανάκης
έκδοση 1980

Σχέδιο:
Χρ. Γιαταγάνας

ΕΙΜΑΣΤ' ΕΜΕΙΣ Η ΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΦΛΟΓΑΣ!

Τή λύρα μου παίζω για σās
ἀγόρια τῆς ποίησης!

Τή λύρα μου παίζω για σās
πού γράφετε με δάκρυα καὶ στίχους
τὸ τραγούδι τοῦ Αὔριο!

Για σās, ἀγαπημένοι τῆς Θλίψης,
για σās, εὐλογημένοι ἀπ' τὴν Τρέλλα —
για σās πού χτίζετε στὸν ἄμμο τὰ ὄνειρά σας!

Οἱ ἔμποροι μās περιπαίζουν — οἱ ἔμποροι!
Πολιτείες καὶ σκόνη κι ἀγκάθια —
καὶ σκόνη, καὶ σκόνη...

Σέρνουνε τ' ἄρμα μās ὅμως
ἀγόρια τῆς ποίησης
δυὸ ἄλογα κάτασπρα
σέρνουνε τ' ἄρμα μας!

Δέκα θρόνους
για μιὰ λυπημένη καρδιά—
δέκα βασίλεια
για ἓνα στίχο βαφτισμένο στὰ δάκρυα!..

Ἡ Ἀνθρωπότητα γεννήθηκε μόνο
για νὰ γράφουν στίχους οἱ ἔφηβοι!..

Εἴμαστ' ἐμεῖς ἡ οὐσία τῆς φλόγας!..

δὲ γνωρίζουμε τίποτα —
κι εἶναι ὅλα δικά μας μεμιᾶς!

Τὰ περασμένα, τὰ τωρινά,
τὰ μελλούμενα —
τὸ γαλάζιο, τὸ κόκκινο, τ' ἄσπρο —
ὅλα μεμιᾶς!..

Εἴμαστ' ἐμεῖς ἡ οὐσία τῆς φλόγας!..

Ξεχειλάμε, ἀπλωνόμαστε,
κερνᾶμε τὴ φλόγα
σὲ μεγάλα ποτήρια!..

Αὔριο θὰ γίνεῖ πυρκαγιά
νὰ κάψει τὴ γῆ!
Μεθαύριο λυχνάρι
νὰ φέγγει τίς μνήμες!..

Εἴμαστ' ἐμεῖς ἡ οὐσία τῆς φλόγας!..

Ἀγόρια τῆς ποίησης,
ἡ Ἀνθρωπότητα μήτε μās ξέρεῖ —
δὲν ξέρουμε ὅτε ἐμεῖς τὴν Ἀνθρωπότητα!

Ἡ Ἀνθρωπότητα ἔγινε μόνο
για νὰ γράφουν στίχους οἱ ἔφηβοι —
για νὰ κερνοῦν τὴ φλόγα
σὲ μεγάλα ποτήρια!..

Εἴμαστ' ἐμεῖς ἡ οὐσία τῆς φλόγας!..

ΦΑΙΔΡΟΣ ΜΠΑΡΛΑΣ

(1925 - 1975)

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ «ΔΩΔΩΝΗ»

Τὸ πιὸ ὀργανωμένο
ἐλληνικὸ βιβλιοπωλεῖο
— πλούσια συλλογὴ
σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς
τοῦ βιβλίου.

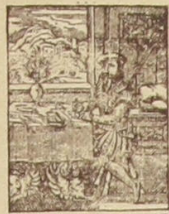
● Ἀσκληπιοῦ 3, Ἀθήνα

ΔΩΡΑ ΒΙΒΛΙΑ ΣΤΗ «ΔΩΔΩΝΗ»

- * ΠΑΙΔΙΚΑ
- * ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ
- * ΠΟΙΗΣΗ
- * ΘΕΑΤΡΟ
- * ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ
- * ΠΟΛΙΤΙΚΗ

● Βιβλιοπωλεῖο «ΔΩΔΩΝΗ»
Ἀσκληπιοῦ 3, Ἀθήνα

ΣΧΟΛΙΑ

‘Ο Βασίλης ‘Αναστασιάδης και ό Παντελής Βουτη-
ρής, φοιτητές της Φιλοσοφικής Σχολής Θεσσαλονίκης,
έκδίδουν όργανο των φοιτητών Φιλοσοφικής που περιέ-
χει — τί περιέχει; ‘Ο τίτλος του «Φαιαδέρων» που δέν
γνωρίζουμε τί σημαίνει μαύρος ή φαιός, ή ό,τι φιλοσο-
φική έννοια. Πάντως στά μαύρα (κάποιος ‘Εβραίος έ-
λεγε τούς μαύρους τίτλους ‘Αβράμ γιατί έχει άνακα-
τέψει τά γράμματα) και έμείς που είμαστε έκτός φιλο-
σοφίας βλέπουμε την συνέντευξη του Κορνήλιου Καστο-
ριάδη στο περιοδικό (;) «Φαιαδέρων».

‘Η άρχαιότης, ό Κορνήλιος, ή κλασική εποχή, ή Χί-
ος, ό Αύγουστος ‘80, τό ‘Ιωνικό κέντρο και θέβαια ό ά-
νακρινόμενος Κ.Κ. ‘Απαντήσεις - έρωτήσεις αλλά για
φαιό χρυσό έστω «δέρων» όπτης γαίας δεκτης όλυμπί-
ων» δέν γίνεται λόγος. ‘Ο Κορνήλιος Καστοριάδης με
δύο όρ στο όνομά του και στο επίθετό του άσφαλώς θα
άπορεί με τούς φοιτητές της Φιλοσοφικής και τούς συν-
τάκτες του «Φαιαδέρωνος» γιατί έρωτούν έτσι άγράμ-
ματοι όπως είναι άκόμα για φιλοσοφία Καστοριάδη.
‘Ισως αυτό «νά προέρχεται κατά μία έννοια από τό ξε-
πέραςμα των όρίων της ‘Ελληνικής δημοκρατίας» όπως
άπαντά στη χωρίς άρίθμηση σελίδα του περιοδικού
«Φαιαδέρων».

Στό καφετί άνοικτό τεύχος του ίδιου Θεσσαλονι-
κιού περιοδικού έκτός από τόν καθηγητή ‘Απόστολο
Σαχίνη και τόν Μανώλη Μαραγκούλη για ‘Ασάνο-
γλου ποιητή Θεσσαλονικιό συναντάμε τό όνομα για
πρώτη φορά έμείς οί ‘Αθηναίοι ποιητές τό όνομα: Σπύ-
ρος ‘Αλευρόπουλος. Σάς τόν παρουσιάζω στο «άφήγη-
μά» του σέ γενική σελίδα 41 που γράφει: «Κρυπτοαι-
σθησιακό — κρυπτοπαθιάζων σέ τόνο ένίοτε ρυθμού-
μενο και ρυθμιζόμενο». ‘Η Θεσσαλονίκη της ‘Αρετσού
και της ‘Επτάλοφου δέν ήσαν «προδότες οίκων» γιατί
νόμιζαν ότι ή κατάσταση (άεροπορικων όνομάτων) θα
ήτο μόνιμος. “Οχι και ό Σπύρος και πείσμα του όνόμα-
τός του είναι «ρυθμιζόμενο και ρυθμιζόμενο» και νά ά-
φήσει αυτό τό «αυτόχειρα» ή Θεσσαλονίκη των παιδιών
που άνησυχούν για «μαστουρμπάκο» «μ» θαγασάκο
που κάναμε μαύρα μάτια νά σέ δούμε και τώρα που
είδωθήκαμε και έντέλει τά ποδοπατάς όλα κάτω (όχι
του έκδότη αλλά γράφω έγώ) «άσε ήσυχο τό φοιτητή
της φιλοσοφίας νά θέλει γραπτά και νά γράφει. Κατά-
λαβες άραγε ‘Επτάλοφος και Γεωργική Σχολή;

Θέ μου, τί είναι αυτός ό Τάσος Κόρφης, τί ρωμαν-
τισμός στη ποίηση και στη τέχνη παλαιών ‘Αθηναϊκών
και Πειραιωτών ποιητών. Νά, έμφανίζει τόν Μήτσο Πα-
πανικολάου (1900 - 1943) στα «Κριτικά». “Αρθρα για
ξένους ποιητές, όπως Ράινερ Μαρία Ρίλκε, Μιλόζ, Τζέ-
ημς Τζόυς και για ‘Ελληνες ποιητές, Κώστα Καρυω-
τάκη, ‘Οδυσσέα ‘Ελύτη, Γιώργο Σαραντάρη. Νά τί έ-
γγραφε ό Παπανικολάου για τόν Ναπολέοντα Λαπαθιώ-
τη: «Κάθε τι συγκινεί την ευαισθησία του και είναι τό-
σο μεγάλη ή ευαισθησία του αυτή ώστε οί άφορμές των
θλίψεων του είναι συχνά τέτοιες ώστε νά μή μπορούν
νά τίς καταλάβουν οί άλλοι.

Κρύο βαρύ, χειμώνα δεξ
τρέμουν οί φωτιές στα τζάκια
τώρα ποιός τό συλλογιέται
τά καημένα τά πουλάκια;

‘Ο Λαπαθιώτης συλλογιέται τά πουλάκια, ό Παπα-
νικολάου τά έκλέγει στην κριτική, την κριτική ό Τάσος
Κόρφης και έμείς τόν... ‘Αγιατολάκη της Περσίας.

Σάν έφημερίδα ποιητών γράφουμε αυτό τό ποίημα
και τό θέτουμε στη διάθεση του ύπουργού Πολιτισμού
της ‘Ελλάδος.

Οί ποιητές - στιχουργοί τραγουδιών της ΑΕΠΙ (έ-
ταιρεία δικαιωμάτων δίσκων), αυτοί που κάθε στιγμή
κάνουν τούς ‘Ελληνες νά συγκινούνται, νά χορεύουν,
νά χαίρονται με τά τραγούδια τους, οί ποιητές αυτοί ά-

ποκτούν άσφάλεια άσθενείας από ‘Ασφαλιστική ‘Εται-
ρεία που θα ύπογράψει ή ΑΕΠΙ μαζί της. Τό ύπουργείο
Πολιτισμού άπουσιάζει παντελώς από αυτή την ιδιωτι-
κή ύπόθεση των στιχουργών - ποιητών για άσφάλιση
ιατρική και για παροχές ίδιες με κάθε εργάτη βιομη-
χανίας και από τό ΙΚΑ, από τό Δημόσιο, από όπουδή-
ποτε, λές και τό ύπουργείο Πολιτισμού θα ένδιαφερθεί
για κάτι άλλο πολιτιστικό από την λαϊκή πολιτική άγά-
πη στο τραγούδι των ποιητών - στιχουργών, όπως «Συν-
νεφιασμένη Κυριακή» ή Χατζηκυριάκειο ή Ραμόνα θυ-
μήσου πάλι τά παλιά. Οί ‘Ελληνες τραγουδούν με τά
τραγούδια των στιχουργών. Οί ύπουργοί δέν;

‘Ο Θανάσης Παπαθανασόπουλος στο νέο βιβλίο
του «‘Αλκηστη» φωνάζει με ένα δ’ Σκαφτιά: ‘Η φωτιά
της Δικαιοσύνης σου θεέ μου». Μά ό ποιητής, δικαστι-
κός ών στον Πειραιά νομίζω, δέν έπεμβαίνει για την
ήρωίδα του που «‘Η ‘Αλκηστη σαν κολασμένη, έδωθε
κι εκείθε τριγυρνάει». ‘Αλλά άς άπαντήσουμε με τό πε-
ρίφημο στίχο του άντι γι’ αυτόν: «Κοροΐδευε και τό ση-
κώνει ή ώρα».

Τά σχόλια μας δέν μπορούν νά πουν για τόν Λεω-
νίδα Χρηστάκη ή τό σχολιαστή του και τό «ιδεοδρόμιο»
ότι αυτός λέει, γράφει, θρίζει κ.τ.λ. γνωστά του Θεσσα-
λονικέως ζωγράφου, έκδότη, ποιητή, δημοσιογράφου
κ.τ.λ. αλλά μάς παρέλαβε από τό πρώτο φύλλο με τίς
«μνηχές του» και ύπονοούμενες προτασίες κ.λ.π. Χρη-
στικά. “Ομως για τόν ποιητή Μιχάλη Κατσαρό, πα-
λαιό (όχι στην έννοια) θαμώνά όλων των ‘Αθηναϊκών
στηλών, μπορεί νά πει ό,τι θέλει. Τί τούφταιγε όμως ό
νέος, τόσο νέος, συνεργάτης του ποιητής και χαράκτης
Γιάννης Στεφανάκης — έχει την ήλικία σχεδόν του μον-
τέλου του της όδοι Σολωμού και Β. Σοφίας νέου τότε
Πασχάλη που τρεις ή τέσσερις χιλιάδες πίνακες του έ-
χει κάνει. ‘Ο Στεφανάκης (δίπλωμα Τυπογραφίας και
τέχνης του Βιβλίου της ΑΣΚΤ) δέν έχει μοντέλα παρά
σπίτια, άγκάθια, δέντρα και έχει κοπίδια... καράτε και
όχι πινέλα μοντιλιάνικα. ‘Ο Λεωνίδας άς παύσει νά κτυ-
πά την σοβαρή τέχνη και ποίηση κι άς πει κι αυτός τό
«ναί» σέ ό,τι είναι ιδέα και κουλτούρα. ‘Ο σημειωματο-
γράφος του άς συναντήσει τόν δικό μας για συζήτηση
«‘Επιπέδου».

Τίτλος έφημερίδας: «‘Η ‘Ακαδημία βραβεύει... τό
πνεύμα και την τέχνη». ‘Ονόματα, φωτογραφίες. Γαλά-
τεια Σαράντη, τιμήθηκε με τό βραβείο Ούράνη «Ρω-
γμές». ‘Ο ποιητής Νίκος Παππας τιμήθηκε με τό βρα-
βείο ποιήσεως του ‘Ιδρύματος Ούράνη. ‘Ακολουθούν ό-
νόματα πεζογράφων (Γιώργος Καράγιωργας και Νί-
κος Ζακόπουλος. Πρόεδρος ‘Ακαδημίας Μυλωνάς.

Τό φεστιβάλ μουσικής και ποιήσεως των τσιγγά-
νων στο «Σπόρτιγκ» όλόκληρες 4 μέρες ήταν θέμα λί-
γων ώραιών φιλότεχνων που περίμεναν αυτό τό έφτα-
μπερές του γηπέδου «Σπόρτιγκ» σαν τό διαμπερές του
«Κατράντζου Σπόρ» που τό τσιγκάνικο σπόρτιγκ τρα-
γουδάει, ένω του Κατράντζου Σπόρ καίει. Δέ βαρυέ-
σαι, και οί δύο έχουν μέσα τη συλλαβή τζί - τζό όπως
λέγουν έν Μορέα.

‘Ο Μάνος Χατζηδάκης, αυτός που άγαπά μόνο την
ποίηση και τη μουσική, κυκλοφόρησε (έπιμέλεια Γιώρ-
γου Χρονά), ό,τι είπε στη τετραετία του τρίτου προ-
γράμματος με τό λόγο του. (Οί λόγιοι και τ’ αυτιά ή-
χων θα έλεγαν ΔΙ ότι είπε). Είναι μία έκδοση που τι-
μά την δημοσιότητα και την ιστορία των Τεχνών. ‘Ο Χα-
τζηδάκης σαν δρών κοινωνικώς είναι άξιος μαχητής άλ-
λά στέκει και έξω από όποιο «Σώμα» Ε.Ρ.Τ. στρατού ή
άκόμα μουσικών όρχηστρών και χορωδιών. Είναι τό βι-
βλίο μιάς σοβαρής έλληνικής άνάμνησης στο τομέα
των άκροαμάτων.

Ἀπὸ ποίηματα ποὺ λάβαμε

ΗΛΙΚΙΑ ΠΡΩΤΗ ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Ξεδιπλώνεσαι θέλοντας νὰ χαθείς,
μέσα σ' αὐτὲς τίς πέτρες.
Ποιό νεῦρο, ποιὰ ράδωση
ὁδηγεῖ στὴν ὑπόγεια δύναμη,
ἐκείνη ποὺ δίδαξε, ζώντας τὴν ἁρμονία.
Ποιὸς δρόμος μουσικός,
γιὰ τὴν δύναμη τοῦ ἡφαιστείου;
Πάνω στὴν πέτρα με ἀφοσίωση,
τόση,
ποὺ τὰ πουλιά στοὺς ὠμούς νὰ σκύβουν.

Βουή ἀπὸ φωνὲς π' ὅλο πλησιάζουν,
πλῆθος φωνῆς μέσα μου,
πόσες φωνὲς ἀπὸ πλῆθος μέσα μου.
Γαλάζια οὐδέτερη Πολιτεία μου, τελειωμένη,
δέντρα με σακατεμένους ἱσκιούς,
γιοφύρια καὶ γωνιές μου ποὺ καίγονται,
οὐρλιαχτὸ τοῦ πλῆθους, οὐρλιαχτὸ πλῆθους,
ἐρωτευμένα κουφάρια, κορμιὰ ἀπὸ παιδιὰ
σὲ πλατείες με κήπους.
Πυρπολῆστε τὴν ἀγωνία μου
καὶ στὴν πόρτα νὰ διψᾷ τὸ πλῆθος
μετρώντας φανατικὰ τὸν χωρισμὸ γιὰ ὑπόσχεση.
Τί θὰ πεῖς;
Ποιοὶ δρόμοι ὁδήγησαν ἐδῶ;
Δρόμοι ἀγνοημένοι;
Τί θὰ πεῖς;
— Ὁ ποιητής, πρωτόγονο σχῆμα ζωῆς...
Δυὸ χάρτινες κηλίδες μπροστὰ σὲ δάδες.
Μὰ γιὰ ποιὸν προσπαθεῖς;
Χωμένος ἀδέξια στὸ παλτό σου,
τσέπες γεμάτες χαρτιά καὶ γλυκίσματα.
Δὲν πείθεις.
Τόσα χρόνια τὸ ἴδιο γαλάζιο πληθωρικὸ παλτου-
δάκι.
Τί θὰ πεῖς;
Βαθεῖα τὴν ἀνάσα σου τώρα
ἀνάσα αὐτῶν ποὺ πεθαίνουν...
— Εἰμαι ὁ φόβος...

Ἀγκαλιὰ με κινούμενα σχέδια,
χορεύοντας ἁρμονικά, ταξίδευες γιὰ δῶ.
Κάποτε θάφθανες ἐδῶ.
Σ' αὐτὸν τὸν κύκλο τίποτα μπροστὰ,
τίποτα πίσω.
Κυκλωμένος ἀπὸ τὴν φωνή καὶ τὴν μορφή σου,
τὴν λαχανιασμένη ματιὰ χωρὶς διάμετρο.
Σ' αὐτὸν τὸν κύκλο παλινδρομὴση ἀγκομαχητοῦ
ἀκροβάτη ἀπὸ διπλανὸ δωμάτιο.

Καὶ σὺ με ἀφοσίωση.

Στὸ πρῶτο ξημέρωμα ἐκεῖνος
κράτησε τὴν ψυχραιμία του.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΑΚΟΣ

ΥΔΡΟΡΡΟΕΣ

κι ἂν ἀκόμα με θυμᾶσαι...

Ἡ θροχή προσπέρασε τίς παρόδους,
στάλες, ὑγρὲς ἀντανάκλασεις
— ἡ ἀπουσία σου στὶς ἐσωτερικὲς τσέπες.
Ἡ χτεσινὴ ἐφημερίδα, τὸ ἀμίλητο τηλέφωνο
ἔστησαν πιά τὰ τελευταῖα σκηνικὰ τῆς νύ-
χτας.
Ἐμείνα μουτζουρώνοντας τὰ λευκὰ χαρτιά
— με τὴν σθησιμένη φέρμα.
Μία ἀκόμα ἀπόπειρα στὴν αὐτοκτονία τοῦ
παρελθόντος.

ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ ΜΠΑΣΑΝΤΗΣ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΣ

Καὶ τώρα τί θὰ κάνεις
Ποὺ τέλειωσε τὸ ψέμα
Ποὺ ἀναψαν τὰ φῶτα
Ποὺ πρέπει δίχως ἄλλο
Νὰ μπερδευτεῖς ἀντάμα
Μὲ τὸ μεγάλο πλῆθος,
Ποὺ πρέπει δίχως ἄλλο
Νὰ παίρνεις ἀποφάσεις
Καὶ νὰ τηρεῖς τοὺς νόμους,
Ποὺ πρέπει δίχως ἄλλο
Νὰ μάθεις νὰ ὑπάρχεις
Στὸ ψέμα τῆς ἀλήθειας,
Ποὺ πρέπει δίχως ἄλλο
Νὰ μπεῖς μέσα στὴ μάχη
Καὶ νὰ κρατήσεις ὄπλο,
Ποὺ πρέπει δίχως ἄλλο
Νὰ κλάψεις, νὰ γελάσεις,
ΠΟΥ ΠΑ ΝΑ ΠΕΙ ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ
Νὰ παίρνεις καὶ νὰ δίνεις
Νὰ ζεῖς καὶ νὰ πεθαίνεις.
Ἀθήνα 1980

ΚΡΙΤΩΝ ΒΑΛΜΑΣ

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΤΡΕΛΛΟΥ

Περπατοῦσα ὄρες μέσα στὸ
μουρμουρητὸ
τῆς ἀνθρώπινης ἀνυπαρξίας.
Βλαστημοῦσα γιὰ τὸ χτές, γιὰ
τὸ τώρα
χωρὶς νὰ ξέρω τὸ αὔριο.
Κάπνιζα ταξιδεύοντας στὸν
κόσμο τῆς μπερδεμένης
καὶ γεμάτης ἀμφισβήτησης ἀλή-
θειας.
Γελοῦσα κι ἔκραζα προσπαθών-
τας νὰ δώσω θάρρος σ' αὐτοὺς
ποὺ με κοίταζαν.
Σταμάτησα ὅμως... ἀπότομα!
γιατὶ τὸ σκοτάδι με εἶχε ζώσει...
καὶ ὁ πόνος τοῦ δοντιοῦ μου
δυνάμωνε.

ΚΑΚΟΥΛΙΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

Ἀποφασίζω ὅτι στεκόμουν
Ἐνας φόβος στοὺς κήπους
Σὰν ὁμορφὴ στιγμὴ
Ἐκλείσα ἀνάμεσα τὸ τζάμι
Ἐγὼ νὰ τὸν κοιτάζω
Στὰ χεῖλη καὶ στὰ βουνὰ
Ἐπίμονα με δάκρυα στὰ μάτια του
Χωρὶς διάθεση
Νὰ ξημερώσει σύντομα
Κι ἀκούγοντας γιὰ τὴν Ἑλένη
Ἐπόμενο ἦταν
Νὰ ἔχουν δεῖ
Ἐκτὸς τὸ σούρουπο.

ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΥΛΟΥ

ΑΓΙΣ

(ΧΟΡΟΣ) α' πράξη

Κεραυνὸς καὶ βροντὴ
ἀπ' τὸ χέρι τοῦ Δία τὰ σκοτάδια
δλοῦθε
Ξαφνιάζει.
Τὸν Τιτάνα γυρεύει, τὸ θρασύ,
φωτοκλέφτη
μὲ μανία νὰ κάψει.
Τοὺς ἀνέμους σκορπίζει
τὰ πελάγη ταραίζει καὶ συθέμελα
σεῖει
καὶ τραντάζει τὴν πλάση.
Μὰ ἐκεῖνος μ' ἀγάπη
καὶ μὲ τέχνη πανούργα
ὁδηγεῖ τὴν πανώρια
θεὰ λευτεριά,
στῶν ἀνθρώπων τὰ γένη.
Τόση ἀγάπη μεγάλῃ
γιὰ τὸν ἀνθρώπο ἔχει
π' ἀψηφὰ τὸν ἀντίπαλο,
παντοδύναμο Δία.
Δρασκελιά ἀστραπῆς
τὰ γοργὰ του, τὰ πόδια,
καὶ μὲ σκέψη γοργόφτερη
καὶ ἐπιτήδεια χέρια
τὸ θυμὸ αὐγατίζει,
ποὺ ἀσίγαστα καίει.
Τέτοιο δῶρο ἀνέλπιστο,
τὴν ἐλπίδα μᾶς φέρνει.
Χρέος νὰ ἔχει αἰώνιο,
τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος,
στὸν Τιτάνα φιλάνθρωπο,
θαρρετὸ Προμηθέα.
Καὶ κατὰ νὰ ἔχει
στὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα,
ὅποιος φέρνει ἐμπόδια
στὴν κλειμένη φεγγόβολη,
ποὺ ἀκριβὰ ξεχρεώνεται
μ' ἀγωνία καὶ αἶμα.
Καὶ ἡ κατὰ νὰ εἶναι:
Ἡ σπορά ποὺ θὰ κάνει
θερισμὸ νὰ μὴν ἔχει.
Τὸ νερὸ ποὺ θὰ πίνει,
νὰ μὴ σβύνει τὴ δίψα.
Τὸ ψωμὶ ποὺ θὰ τρώει,
νὰ μὴ διώχνει τὴν πείνα.
Ἀφεντάδες γροικᾶτε:
Ἄλυσίδες καὶ σίδερα
δὲν ταιριάζουν στὴ σκέψη,
ποὺ γοργὰ φτερουγίζει καὶ πλά-
θει,
καὶ τὴν ὁμορφὴ πλάση ἀλλάζει,
καὶ ζωὴ καὶ ψυχὴ λαμπαδεύει,
στὸ τραχὺ τὸ λιθάρι.
Ἀνεβαίνει στὰ ὕψη, κατεβαίνει
στὰ βάθη.
Τὰ στοιχεῖα τῆς φύσης δαμάζει.
Τὰ μικρὰ καὶ ἀόρατα φάφει,
τὰ μεγάλα καὶ ἀθέατα βρίσκει.
Παρθενῶνες ὑψώνει,
καὶ θεοὺς προκαλοῦν τὰ μεγάλα
τῆς ἔργα.
Τόση δύναμη ἔχει ἡ σκέψη,
σὰν ἐλεύθερη εἶναι,
ποὺ τὸν Ὀλυμπο κάνει νὰ τρέμει.
Μπορετὸ θάμα θὰ ἔναι,
χωρὶς ἔχθρες κι ἀμάχητες
καὶ δυνάστες τυράννους
τὸ κρυφὸ μονοπάτι νὰ βρεῖτε
π' ὁδηγεῖ ὡς τὸν Ὀλυμπο.
Καὶ μὲ θάρρος ἰσόθεου,
τὴν ἀλήθεια θ' ἀδράξετε,
ποὺ οἱ θεοὶ τόσο ἐπίμονα,
ἀπ' τὸν ἀνθρώπο κρύβουν.
Καὶ φοβοῦνται καὶ τρέμουνε,
μὴ σήμανε ἡ ὥρα ποὺ τὸ φῶς
θὰ φωτίσει τὸ ἄδυτο.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΚΗΣ

Ἀγγλικὴ Ποίηση

Ἰσως νὰ εἶναι μοναδικὸ σπὸν κόσμον τὸ ἀγγλικὸ INDERSTATMENT. Δηλαδή ἡ προσπάθεια ποὺ κάνει ὁ Ἀγγλος νὰ μειώσῃ ἓνα δυσάρεστο ἢ εὐχάριστο γεγονός, νὰ ἀποφύγῃ κάθε ὑπερβολή, ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο ἀπ' αὐτὸ ποὺ θὰ ἔκανε κάθε μεσογειαικός. Ἀγγλος γιαντρός ἔδωσε τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν σὲ συγγενὴ βαριά ἀρρώστου: "Ὅχι καὶ τόσο ἄσχημα θὰ ἔλεγα, ἂν καὶ ἔχει πέσει σὲ κῶμα καὶ ἀμφιβάλλω ἂν θὰ συνέλθῃ..."

Αὐτὴ ἡ νοοτροπία τῶν Ἀγγλων προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀπέχθεια ποὺ ἔχουν στὶς μεγαλοστομίες, στὶς δραματικές ἐξάρσεις, στὶς ζωηρὲς ἐκδηλώσεις συναισθημάτων, μὲ λίγα λόγια κάθε τι ποὺ θὰ μπορούσε νὰ χαρακτηριστεῖ ὡς παραβίασιν τῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς. Φυσικὰ μὴ τέτοια νοοτροπία εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἐπηρεάσῃ καὶ τὴ λογοτεχνικὴ τους ἔκφραση. Στὴν Ἀγγλίαν ποτὲ δὲν εὐδοκίμησαν οἱ συγγραφεῖς τῆς λατινικῆς ἀμερικῆς ἀλλὰ καὶ οἱ γάλλοι καὶ οἱ ἰταλοὶ, ἰδιαίτερα οἱ πρῶτοι μὲ τὴν ἐπαναστατικὴ τους γραφὴ, ἓνας ἐπιτυχημένος συνδυασμὸς ρεαλισμοῦ καὶ σουρεαλισμοῦ. Μετέφρασαν βέβαια τὸν Μπόρχες καὶ τὸν Μάρκες καὶ τελευταῖα τὸν Λόσσα, ἀλλὰ ὄχι τὸν Σαμπάτο, τὸν Φιγκερόα, τὸ Λίμα γιὰ ν' ἀναφέρει κανεὶς μερικοὺς μὲ διεθνή φήμη. Τὸ ἀντιρροπὸν τοῦ Γκριγιέ δὲν ἀποβιβάστηκε ποτὲ στὴν Ἀγγλίαν. Οἱ Ἀγγλοὶ λατρεύουν τίς κανονικὲς περιγραφικὲς ἱστορίες μὲ ἀρχή, μέση καὶ τέλος, θέλουν ὅλα νὰ εἶναι τακτοποιημένα, μὲ ἄλλα λόγια ἀρνοῦνται κάθε τι ποὺ μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ ὡς φανταστικόν. Μεγάλοι συγγραφεῖς — ποὺ ἂν καὶ ἱρλανδοὶ ἔγραψαν στὰ Ἑγγλέζικα — ὅπως ὁ Τζέιμς Τζόυς καὶ ὁ Μπέκετ μὲ δυσκολία μεταφτεύθηκαν στὴν Ἀγγλίαν μετὰ ἀπὸ τὴ μεγάλη τους ἐπιτυχία στὴν Εὐρώπῃ καὶ θὰ ἔλεγα ἐγίναν δεκτοὶ μὲ κάποια ἀμνηχανία γιὰ νὰ μὴν πῶ δυσφορία. Μὲ κάποια διάθεσι χιούμορ θὰ παρατηροῦσα πῶς τὸ ἀγγλικὸ κοινὸ εἶναι ψυχικὰ καὶ λογικὰ ταυτισμένο μ' αὐτὸ ποὺ λέμε σοσιαλιστικὸ ρεαλισμό. Κουβεντιάζοντας μὲ τὸ φίλον Ἀγγλο ποιητὴ Πήτερ Τόμσον (ποὺ ἔχει μεταφράσει Σεφέρη καὶ τώρα μεταφράζει τοὺς Ἑλεύτερους Πολιορκημένους τοῦ Σωλομοῦ) τοῦ ζήτησα νὰ μοῦ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν ἀποψή μου αὐτή. Ναί, ἔχεις δίκιο, μοῦ εἶπε, καὶ στὴν ποίησιν ἐγίνε μὴ στροφή στὴν παράδοσιν καὶ ἐναντίον τῆς ποίησιν ἀκόμα καὶ τοῦ Ἐλιοτ καὶ τοῦ Πάουντ. Ἦταν σὴν δεκαετία τοῦ '50 ποὺ ὁ μυθιστοριογράφος καὶ ποιητὴς Κίνσλεϋ Ἄμς διακήρυξε πῶς «καιρὸς εἶναι νὰ τελειώσουμε μὲ τὴν ποίησιν τῶν ἀγαλ-

μάτων, τῶν Ἑνῶν πόλεων καὶ τῶν πινάκων ζωγραφικῆς». Καὶ σὲ μὴ διάθεσιν ὑπερβολῆς ἀπὸ πρόθεσιν ὁ ποιητὴς Φίλιπ Λαρκίν, ὅταν ρωτήθηκε ἂν διαβάζῃ Ἑνῶν ποιητὲς, ἀπάντησε: Ἑνῶν ποιητὲς; Μὰ φυσικὰ ὄχι.

Ἔτσι θὰ ἔλεγε κανεὶς πῶς τὰ τελευταῖα 25 χρόνια ἐγίνε μὴ στροφή ἐναντίον τῆς μοντέρνας ποίησιν, μὴ ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τὴν ποίησιν τοῦ Πάουντ καὶ τοῦ Ἐλιοτ. Σ' αὐτὴ τὴ στροφή δυνατὴ ἀντιρροπὴ ἔσκησε στοὺς νέους ποιητὲς ἡ ποίησιν τοῦ Τόμας Χάρντυ. Ἀπὸ αὐτὴ τὴ σχολὴ τῆς ἐπιστροφῆς σὲ θέματα τῆς καθημερινῆς κοινωνικῆς ζωῆς, καὶ τῆς ζωῆς στὴ φύσιν. Πάντα κοντὰ στὶς ἀγγλοσαξωνικὲς ρίζες ξεχωρίζουν οἱ Τζῶν Γουέιν, ὁ TED HUGHES, ὁ Ντόναλντ Ντέιβι, γιὰ ν' ἀναφέρω μερικοὺς. Αὐτὴ ἡ συντηρητικὴ ἀπό ἔκφραστικὸν τους μέσο εἶναι θὰ ἔλεγα μὴ προσπάθεια νὰ μὴ χαθεῖ ἡ ἀγγλικὴ ποιητικὴ παράδοσιν καὶ μὴ φυσικὴ ἀντιπάθεια τῶν Ἀγγλων γιὰ ἀπότομες ἀλλαγὲς καὶ ἐπαναστάσεις. Κατὰ βάθος ποτὲ δὲν ταυτίσθηκαν μὲ τὴν ποίησιν τοῦ Ἐλιοτ καὶ τοῦ Πάουντ. Ἦταν ἀπομακρυσμένοι ἀπ' αὐτοὺς. Σήμερα ἔχει προωθηθεῖ στὴν ἐκτίμησιν τῶν ποιητῶν ὁ σύγχρονος καὶ φίλος τοῦ Πάουντ Μπάγλ Μπάντινγκ ποὺ ἡ γραφὴ του εἶναι ἓνας συνδυασμὸς παράδοσιν καὶ μοντέρνας γραμμῆς. Βέβαια σ' αὐτὸν τὸν κανὼνα ποὺ ἐπεκράτησε, ὑπάρχουν καὶ μικρὲς ἐξαιρέσεις ὅπως ὁ Σίντεϊ Γκράμ μὲ μερικὰ σουρεαλιστικὰ στοιχεῖα στὶς πρῶτες του συλλογὲς καὶ μὴ τάσιν νὰ δίνει περισσώτερη ἐμφασιν στὸ ἡχητικὸ ἀποτέλεσμα τῶν στίχων καὶ ὅπως ὁ Ζέφρεϋ Χιλ ποὺ ἀναλίσκεται σὲ δεξιότητες. Ἐξέχωρ θὰ ἔλεγα πῶς εἶναι καὶ ἡ ἱρλανδικὴ σχολὴ μὲ ποιητὲς ὅπως ὁ Τζῶν Μοντεγκύ, ὁ Τόμας Κίνσελερ καὶ ὁ Σέιγους Χίνεϋ, ὅπως εἶναι φυσικόν, χωρὶς νὰ κάνουν πολιτικὴ, ἔχουν ὅπωςδήποτε ἐπηρεασθεῖ ἀπ' τὰ γεγονότα στὴν ἱρλανδία καὶ ὑπάρχουν νύξεις στὰ ἔργα τους.

Τώρα μὲ ρωτᾷς πῶς ἀντιμετωπίζουν οἱ ποιητὲς τὴν ἐκδοσὴν τῆς δουλειᾶς τους. Ναί, εἶναι ἀλήθεια πῶς οἱ μεγάλοι ἐκδοτικοὶ οἶκοι δὲν ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν ὑπάρχειν οἰκονομικὸν ὄφελος. Ἔτσι οἱ ποιητὲς καταφεύγουν σὲ μικροὺς ἐκδοτικούς οἰκοὺς ἢ συνεργατικὰς μὲ τὴ βοήθειαν ποὺ χορηγεῖ ἡ Συμβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ Τεχνῶν. Γενικὰ, ἂν πρέπει νὰ συνοψίσω, θὰ ἔλεγα πῶς αὐτὰ τὰ τελευταῖα εἰκοσιπέντε χρόνια δὲν ἐμφανίστηκε μὴ ποιητικὴ μεγαλοφυΐα ὅπως ὁ Ρόμπερτ Λόουελ στὴν Ἀμερικὴ.

ΠΕΤΡΟΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ

ΑΠΟΨΙΑ

Ἔτσι ποὺ διαλύθηκαν σὲ χίλιες μικρὲς ὑποφίτες ἐλπίδας
πάνω στὸ πετρεὶ τῆς γῆς καὶ σκόρπισες
σὰν τὰ ζάρια καὶ ἐπαιξες μέσ' στὰ θράδνα τὴν δρμή σου
προσπάθησα νὰ συναρμολογήσω ὅ,τι ἀπόμεινε
ἄρρυθμους χτύπους ἀπ' αὐτοὺς τῶν ἐξοχικῶν δρόμων
ἄρρυθμα λόγια ἀπ' αὐτοὺς τοὺς μονολόγους
ποὺ ἐπαναλαμβάναμε ταχτικά τίς βροχερὲς νύχτες.
Ἔτσι ποὺ ὁ ὕπνος τοῦ μεσημεριοῦ σὲ πῆρε
καὶ σὲ κοιμάτισε σὲ χίλια πέταλα
θὰ βρεῖς τὸ μονοπάτι τῆς σιωπῆς
ποὺ ξεκινᾷ ἀπ' τὸ περσινὸ πανταλωμένο σπῆτι.
Ἡ οὐσία τῆς φυγῆς ἀπόμεινε καὶ τριγυρνᾷ στὰ πάγκα
μὰ σὺ ἀνύποπτη μετράς τίς χάντρες τοῦ λαιμοῦ σου
καὶ ἂν τὴ Γρανάδα εἶχες χαράγμένην στὸ θυζὶ σου
καὶ τὰ χαμόγελά σου τυλιγμένα μέσ' τὸ Νότο
ἔφυγες ἡσυχὰ ἀπὸ καὶ ποὺ ἦλθες γιὰ τὰ ξένα.

ΜΗΤΣΟΣ ΒΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΝΕΦΕΛΗ

ΣΟΛΩΝΟΣ 94 - ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ. 360 77 44

ΜΙΧΑΛΗ ΚΑΤΣΑΡΟΥ

«Ὁνόματα»

ΙΒΑΝ ΜΠΟΥΝΙΝ

«Διηγήματα»

ΖΩΡΖ ΜΠΑΤΑ-ΙΓ

«Ἡλιακὸς Πρωκτὸς»

ΑΛΑΙΝ ΡΟΜΠ ΓΚΡΙΓΙΕ

«Τὸ σπῆτι τῶν ραντεβοῦ»

ΗΛΙΑ ΕΡΕΝΜΠΟΥΡΓΚ

«Ἀνθρωποὶ - Χρόνια - Ζωὴ
(6 τόμοι)

ΦΡΑΓΚ. ΑΜΠΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

«Ἀνθολογία ὑπερρεαλισμοῦ
... δὲν ἄνθησαν ματαίως»

ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΚΡΑΟΥΣ

«Ἱστορία τοῦ χοροῦ»

ΙΓΚΟΡ ΣΤΡΑΒΙΝΣΚΥ

«Μουσικὴ Ποιητικὴ»

ΛΑΡΩΝ ΚΟΠΛΑΝΤ

«Μουσικὴ καὶ φαντασία»

ΝΟΡΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗ

«Μαγικὲς εἰκόνες»

Γιὰ κάθε
εἶδους καλὸ
τυπογραφικὸ
ἔντυπο

ΑΦΟΙ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗ
Τ 32 43 980

ΟΙ ΜΕΡΕΣ Κ' ΟΙ ΝΥΧΤΕΣ ΜΟΥ

Οἱ μέρες κ' οἱ νύχτες μου
κι ὅλος ὁ χρόνος ποὺ πέρασε.
Ἀφημένος ἐδῶ
ἓνα τίποτε ἢ ἓνα σημάδι
κάτω ἀπ' τὸ γλόμπο τοῦ ἡλίου.
Καίει τὸ σκοτάδι ἀθόρυβα
καταναλώνει τὰ δέντρα καὶ τὴ φυλὴ μου.
Ὅλα τούτα
προστίθενται κάπου ἢ ἀφαιροῦνται!

ΑΡΡΑΒΩΝΑΣ

Ἐπεσε ἡ νύχτα μὲ ἀλεξίπτωτο.
Ὁ οὐρανὸς θάβηται.
Ὅ,τι ἀνασαίνει μὲς στὸ σπῆτι
κρατᾷ τὸ δίκιο του στὰ δόντια.
Κοιμήσου ἦταν τὸ φίδι στὶς γρεντές.
(Σὰ δαχτυλίδι ἀπ' τὸ νὰ δαχτυλοὶ στὸ ἄλλο)

ΜΙΧΑΛΗΣ ΓΚΑΝΑΣ

